

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2023/2845

z dnia 13 grudnia 2023 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do dyscypliny rozrachunku, transgranicznego świadczenia usług, współpracy w zakresie nadzoru, świadczenia bankowych usług pomocniczych oraz wymogów dotyczących centralnych depozytów papierów wartościowych z państw trzecich i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 236/2012

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 ⁽⁴⁾ ujednocila wymogi dotyczące rozrachunku instrumentów finansowych oraz zasady dotyczące organizacji i prowadzenia centralnych depozytów papierów wartościowych (CDPW) w celu wspierania bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku. Rozporządzeniem tym wprowadzono krótsze okresy rozrachunku, środki dyscypliny rozrachunku, rygorystyczne wymogi organizacyjne, wymogi w zakresie prowadzenia działalności i wymogi ostrożnościowe dla CDPW, zaostrzone wymogi ostrożnościowe i wymogi w zakresie nadzoru dla CDPW i innych instytucji świadczących usługi bankowe, które wspierają rozrachunek papierów wartościowych, oraz system umożliwiający CDPW, które posiadają zezwolenie, świadczenie usług w całej Unii.
- (2) Uproszczenie wymogów w niektórych obszarach objętych zakresem stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz zapewnienie bardziej proporcjonalnego podejścia w tych obszarach byłoby zgodne z programem sprawności i wydajności regulacyjnej (REFIT) opracowanym przez Komisję, w którym podkreślono konieczność obniżenia kosztów i uproszczenia przepisów, tak aby cele polityki Unii były realizowane w najbardziej wydajny sposób, i który ma na celu w szczególności ograniczenie obciążeń regulacyjnych i administracyjnych.
- (3) Wydajne i odporne infrastruktury posttransakcyjne stanowią podstawowe elementy dobrze funkcjonującej unii rynków kapitałowych, a także zwiększają wysiłki mające na celu wspieranie inwestycji, wzrostu gospodarczego i tworzenia miejsc pracy zgodnie z priorytetami politycznymi Komisji. Z tego powodu przegląd rozporządzenia (UE) nr 909/2014 jest jednym z kluczowych działań przewidzianych w opracowanym przez Komisję planie działania na rzecz unii rynków kapitałowych określonym w komunikacie Komisji z dnia 24 września 2020 r. pt. „Unia rynków kapitałowych dla obywateli i przedsiębiorstw – nowy plan działania”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 367 z 26.9.2022, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. C 443 z 22.11.2022, s. 87.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 9 listopada 2023 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 27 listopada 2023 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 z dnia 23 lipca 2014 r. w sprawie usprawnienia rozrachunku papierów wartościowych w Unii Europejskiej i w sprawie centralnych depozytów papierów wartościowych, zmieniające dyrektywy 98/26/WE i 2014/65/UE oraz rozporządzenie (UE) nr 236/2012 (Dz.U. L 257 z 28.8.2014, s. 1).

- (4) W 2019 r. Komisja przeprowadziła ukierunkowane konsultacje w sprawie stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Otrzymała również wkład od Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) (EUNGiPW) ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽⁵⁾ oraz od Europejskiego Systemu Banków Centralnych (ESBC). Z otrzymanych informacji zwrotnych wynikało, że zainteresowane strony popierają cel rozporządzenia (UE) nr 909/2014, tj. wspieranie bezpiecznego, efektywnego i sprawnego rozrachunku instrumentów finansowych, i uznają ten cel za istotny, oraz że nie ma konieczności przeprowadzenia gruntownej zmiany tego rozporządzenia. Sprawozdanie przedłożone przez Komisję Parlamentowi Europejskiemu i Radzie zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 zostało opublikowane w dniu 1 lipca 2021 r. Mimo że jeszcze nie wszystkie przepisy tego rozporządzenia mają w pełni zastosowanie, w sprawozdaniu wskazano obszary, w których konieczne jest podjęcie ukierunkowanych działań, aby zapewnić realizację celu tego rozporządzenia w sposób bardziej proporcjonalny, efektywny i skuteczny.
- (5) CDPW powinny mieć możliwość określenia w swoich regulaminach wewnętrznych, które zdarzenia – inne niż postępowania upadłościowe – stanowią niewywiązanie się uczestnika z zobowiązania. Ogólnie takie zdarzenia wiążą się z nieukończeniem transferu środków pieniężnych lub papierów wartościowych zgodnie z warunkami i regulaminami wewnętrznymi systemu rozrachunku papierów wartościowych.
- (6) Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono przepisy dotyczące dyscypliny rozrachunku służące zapobieganiu przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na papierach wartościowych i regulujące sposób postępowania w takich przypadkach, a tym samym służące zapewnieniu bezpieczeństwa rozrachunku transakcji. Należy przeanalizować dodatkowe środki i narzędzia służące poprawie efektywności rozrachunku w Unii, takie jak kształtowanie wielkości transakcji czy rozrachunek częściowy. EUNGiPW powinien zatem przeprowadzić w ścisłej współpracy z członkami ESBC przegląd najlepszych praktyk branżowych zarówno w Unii, jak i na poziomie międzynarodowym, by wskazać wszelkie odpowiednie środki, które można by wdrożyć w systemach rozrachunku lub u uczestników rynku, a także by opracować uaktualnione projekty regulacyjnych standardów technicznych mających zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, a przez to zwiększyć efektywność rozrachunku.
- (7) Przepisy wprowadzone rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 obejmują w szczególności wymogi sprawozdawcze, system kar pieniężnych oraz obowiązkowy zakup na otwartym rynku. Obecnie zastosowanie mają wyłącznie wymogi sprawozdawcze i system kar pieniężnych. Zgromadzone doświadczenie w stosowaniu systemu kar pieniężnych, a także opracowanie i szczegółowe określenie ram dyscypliny rozrachunku, w szczególności w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) 2018/1229⁽⁶⁾, pozwoliło wszystkim zainteresowanym stronom lepiej zrozumieć te ramy oraz wyzwania, z jakimi wiąże się ich stosowanie. W szczególności należy doprecyzować zakres kar pieniężnych i procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014. Aby odróżnić wymogi dotyczące kar pieniężnych od wymogów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, wymogi takie należy ustanowić w odrębnych artykułach.
- (8) Przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, których przyczyny nie można przypisać uczestnikom, oraz operacje, które nie są uznawane za obrót, nie powinny podlegać karom pieniężnym ani obowiązkowemu zakupowi na otwartym rynku, ponieważ zastosowanie tych środków do takich przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku i operacji byłoby niewykonalne lub mogłoby powodować szkodliwe skutki dla rynku. Jeśli chodzi o obowiązkowy zakup na otwartym rynku, tak może się zdarzyć w przypadku pewnych transakcji na rynku pierwotnym, transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych, zdarzeń korporacyjnych, reorganizacji lub ustanawiania i umarzania jednostek funduszy, operacji uzgadniania lub innych rodzajów transakcji, w których proces zakupu na otwartym rynku jest zbędny. Podobnie środki dyscypliny rozrachunku nie powinny mieć zastosowania do uczestników niewywiązujących się z zobowiązania, wobec których wszczęto postępowanie upadłościowe lub którzy są kontrahentami centralnymi, z wyjątkiem transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w przypadku których nie pełni on roli pośrednika między kontrahentami.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylecia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/1229 z dnia 25 maja 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do regulacyjnych standardów technicznych w zakresie dyscypliny rozrachunku (Dz.U. L 230 z 13.9.2018, s. 1).

- (9) Kary pieniężne należy obliczać za każdy dzień roboczy przez cały okres niewywiązania się z zobowiązania. Przy określaniu parametrów wykorzystywanych do obliczania kar pieniężnych należy uwzględnić możliwość wystąpienia warunków ujemnych stóp procentowych. Konieczne jest wyeliminowanie wszelkich niekorzystnych zachęt do niewywiązania się z zobowiązań, które to zachęty mogą pojawić się w warunkach niskich lub ujemnych stóp procentowych, po to by uniknąć niezamierzonych skutków dla uczestnika wywiązującego się z zobowiązania. Komisja powinna regularnie dokonywać przeglądu parametrów wykorzystywanych do obliczania kar pieniężnych i w związku z tym powinna rozważyć ewentualne zmiany w metodzie stosowanej do obliczania tych kar, takie jak ustalanie stawek progresywnych.
- (10) Obowiązkowy zakup na otwartym rynku mógłby mieć negatywne skutki zarówno w normalnych, jak i skrajnych warunkach rynkowych. W związku z tym obowiązkowy zakup na otwartym rynku powinien być środkiem ostatecznym i mieć zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy spełnione zostaną jednocześnie następujące dwa warunki: po pierwsze, zastosowanie innych środków, takich jak kary pieniężne lub zawieszenie – przez CDPW, kontrahentów centralnych lub systemu obrotu – uczestników, którzy stale i systematycznie powodują przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, nie doprowadziło do długoterminowego trwałego ograniczenia lub utrzymania ograniczonej liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii; i po drugie, liczba przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii.
- (11) Rozważając, czy wprowadzić obowiązkowy zakup na otwartym rynku, Komisja powinna – oprócz skonsultowania się z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego – zwrócić się do EUNGiPW o przedstawienie analizy kosztów i korzyści. Na podstawie tej analizy Komisja powinna mieć możliwość wprowadzenia – w drodze aktu wykonawczego – obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Taki akt wykonawczy powinien wskazywać instrumenty finansowe lub kategorie transakcji, do których obowiązkowy zakup na otwartym rynku ma mieć zastosowanie.
- (12) Zastosowanie zakupu na otwartym rynku do łańcucha transakcji dotyczących tego samego instrumentu finansowego dokonywanych przez kontrahentów będących uczestnikami CDPW mogłoby spowodować niepotrzebne powielanie kosztów i wpłynąć na płynność instrumentu finansowego. Aby uniknąć takich konsekwencji, uczestnicy takich transakcji powinni mieć dostęp do mechanizmu przenoszenia. Każdy uczestnik biorący udział w danym łańcuchu transakcji powinien mieć możliwość przeniesienia zobowiązania do zakupu na otwartym rynku na kolejnego uczestnika.
- (13) Obowiązkowy zakup na otwartym rynku pozwala na zapłacenie przez sprzedającego na rzecz kupującego różnicy między ceną zakupu danego instrumentu finansowego na otwartym rynku a jego ceną w pierwotnej transakcji wyłącznie wtedy, gdy referencyjna cena zakupu na otwartym rynku jest wyższa niż cena w pierwotnej transakcji. Ta asymetria przyniosłaby nienależne korzyści kupującemu w przypadku, gdyby referencyjna cena zakupu na otwartym rynku była niższa niż pierwotna cena handlowa. Uniemożliwiłaby również stosowanie mechanizmu przenoszenia, ponieważ kwoty do zapłaty mogą w szczególności różnić się na poszczególnych etapach łańcucha transakcji w zależności od tego, kiedy każdy pośrednik dokonuje zakupu na otwartym rynku. W związku z tym asymetrię tę należy wyeliminować, aby zapewnić przywrócenie stronom transakcji warunków ekonomicznych, jakie miałyby zastosowanie, gdyby doszło do pierwotnej transakcji.
- (14) Procedury obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 ⁽⁷⁾ przestały mieć zastosowanie w dniu 1 lutego 2022 r. w wyniku wejścia w życie rozporządzenia delegowanego (UE) 2018/1229. Jednak procedury obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na podstawie rozporządzenia (UE) nr 236/2012 były niezależne od systemu przewidzianego w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 i powinny być nadal mieć zastosowanie. W związku z tym w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 należy przywrócić przepis regulujący obowiązkowy zakup na otwartym rynku. Transakcje, które zostaną objęte zakresem stosowania tego przepisu, nie powinny podlegać obowiązkowemu zakupowi na otwartym rynku na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014.
- (15) Transakcje nierozliczone przez kontrahenta centralnego mogą być niezabezpieczone i w związku z tym każdy członek systemu obrotu lub każda strona transakcji ponosi ryzyko kontrahenta. Przeniesienie tego ryzyka na inne podmioty, np. uczestników CDPW, zmusiłoby uczestników do pokrycia swojej ekspozycji na ryzyko kontrahenta zabezpieczeniem, co mogłoby prowadzić do nieproporcjonalnego wzrostu kosztów rozrachunku papierów wartościowych. W związku z tym niewywiązujący się z zobowiązania członek systemu obrotu lub niewywiązująca się z zobowiązania strona transakcji, stosownie do przypadku, powinni być odpowiedzialni za zapłacenie różnicy cen, rekompensaty pieniężnej i kosztów zakupu na otwartym rynku.

(7) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego (Dz.U. L 86 z 24.3.2012, s. 1).

- (16) Gdy zastosowanie ma obowiązkowy zakup na otwartym rynku, Komisja powinna mieć możliwość tymczasowego zawieszenia jego stosowania w niektórych wyjątkowych sytuacjach. Takie zawieszenie powinno być możliwe dla konkretnych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub dla prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Takie zawieszenie powinno być proporcjonalne do tych celów.
- (17) EUNGiPW powinien opracować zaktualizowane projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu uwzględnienia zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem do rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Umożliwiłoby to Komisji dokonanie wszelkich niezbędnych korekt lub zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w takich regulacyjnych standardach technicznych. EUNGiPW powinien również opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów mechanizmu przenoszenia, rodzajów transakcji, w których proces zakupu na otwartym rynku jest zbędny, oraz sposobów uwzględniania specyfiki inwestorów detalicznych przy dokonywaniu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku.
- (18) W przypadku gdy CDPW nie prowadzi działalności w zakresie rozrachunku, przed rozpoczęciem procedury udzielania zezwolenia, kryteria wskazujące odpowiednie organy, które powinny być zaangażowane w taką procedurę udzielania zezwolenia, powinny uwzględniać przewidywaną działalność w zakresie rozrachunku w celu zapewnienia, aby opinie wszystkich odpowiednich organów potencjalnie zainteresowanych działalnością tego CDPW zostały wzięte pod uwagę.
- (19) W przypadku gdy nowy CDPW ubiega się o zezwolenie, a to, czy spełnia on niektóre wymogi, nie może zostać ocenione, ponieważ nie prowadzi on jeszcze działalności, właściwy organ powinien mieć możliwość udzielenia zezwolenia, jeżeli można racjonalnie założyć, że ten CDPW będzie spełniać wymogi przewidziane w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 w momencie faktycznego rozpoczęcia przez niego działalności. Ocena ta jest szczególnie istotna w odniesieniu do wykorzystania technologii rozproszonego rejestru i stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 (*).
- (20) Chociaż rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby krajowe organy nadzoru współpracowały z odpowiednimi organami i angażowały je, krajowe organy nadzoru nie są zobowiązane do informowania tych odpowiednich organów, czy i w jaki sposób ich opinie zostały uwzględnione w procedurze udzielania zezwolenia ani czy w trakcie regularnych przeglądów i ocen zidentyfikowano dodatkowe kwestie. Odpowiednie organy powinny zatem mieć możliwość wydawania uzasadnionych opinii w sprawie zezwoleń dla CDPW oraz procesu przeglądu i oceny. Właściwe organy powinny brać pod uwagę takie opinie lub wyjaśnić, dlaczego nie uwzględniono tych opinii. Właściwe organy powinny informować odpowiednie organy, a także inne konsultowane organy o wyniku procedury udzielania zezwolenia. Właściwe organy powinny informować odpowiednie organy, EUNGiPW i kolegium o wynikach procesu przeglądu i oceny.
- (21) Należy zmienić przepisy dotyczące terminów udzielania CDPW zezwolenia na zlecenie osobie trzeciej wykonywania usług podstawowych na zasadzie outsourcingu lub na rozszerzenie zakresu działalności na pewne inne usługi, aby wyeliminować niezamierzone niespójności między tymi terminami a terminami ogólnej procedury udzielania zezwolenia.
- (22) Regularne przeglądy i oceny CDPW przeprowadzane przez właściwe organy są niezbędne do zapewnienia, aby CDPW stale dysponowały odpowiednimi uzgodnieniami, strategiami, procesami i mechanizmami służącymi do oceny ryzyka, na które są lub mogą być narażone CDPW lub które mogą stanowić zagrożenie dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych. Z doświadczenia wynika jednak, że coroczny przegląd i ocena stanowią nieproporcjonalne obciążenie zarówno dla CDPW, jak i dla właściwych organów, a ich wartość dodana jest ograniczona. Właściwe organy powinny mieć możliwość ustalenia lepiej dostosowanej częstotliwości przeprowadzania przeglądu i oceny w odniesieniu do poszczególnych CDPW, aby zmniejszyć to obciążenie i unikać powielania informacji uzyskiwanych w ramach jednego takiego procesu w kolejnym; takie przeglądy i oceny muszą jednak być przeprowadzane co najmniej raz na trzy lata. Co więcej, przy ustalaniu odpowiedniej częstotliwości i stopnia szczegółowości przeglądu i oceny właściwy organ powinien rozważyć, co byłoby proporcjonalne, biorąc pod uwagę wielkość, znaczenie systemowe, profil ryzyka, charakter, skalę i stopień złożoności danego CDPW. Nie należy jednak ograni-

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/858 z dnia 30 maja 2022 r. w sprawie systemu pilotażowego na potrzeby infrastruktury rynkowych opartych na technologii rozproszonego rejestru, a także zmiany rozporządzeń (UE) nr 600/2014 i (UE) nr 909/2014 oraz dyrektywy 2014/65/UE (Dz.U. L 151 z 2.6.2022, s. 1).

czać zdolności nadzorczych właściwych organów ani utrudniać realizacji celu, jakim jest ochrona stabilności finansowej. W związku z tym właściwe organy powinny nadal mieć możliwość przeprowadzania dodatkowych przeglądów i ocen. CDPW świadczące bankowe usługi pomocnicze podlegają również przeglądowi i ocenie na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*).

- (23) CDPW powinien być przygotowany na scenariusze, które mogą potencjalnie uniemożliwić mu ciągle prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz powinien ocenić skuteczność pełnego zakresu przewidzianych w tych scenariuszach wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. Rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 wprowadzono wymogi w tym zakresie, określając w szczególności, że właściwy organ ma obowiązek wymagać od CDPW przedstawienia odpowiedniego planu naprawy oraz zapewnić sporządzenie i stosowanie odpowiedniego planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do każdego CDPW. Obecnie nie istnieje jednak żaden zharmonizowany system restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, na którym mógłby się opierać plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. CDPW, które posiadają zezwolenie na oferowanie bankowych usług pomocniczych, są objęte zakresem dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ⁽¹⁰⁾. Jednak nie istnieją żadne przepisy szczegółowe dotyczące CDPW, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie takich usług i w związku z tym nie są uznawane za instytucje kredytowe na podstawie dyrektywy 2014/59/UE mające obowiązek dysponowania planem naprawy i planem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji. Należy zatem wprowadzić doprecyzowania w celu lepszego dostosowania wymogów mających zastosowanie do CDPW, biorąc pod uwagę brak unijnych ram na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do wszystkich CDPW. Aby uniknąć powielania wymogów, w przypadku gdy w odniesieniu do CDPW opracowano plan naprawy i plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie dyrektywy 2014/59/UE, taki CDPW nie powinien być zobowiązany do przygotowania planu naprawy ani planu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na podstawie rozporządzenia (UE) nr 909/2014, o ile informacje, które mają być zawarte w tych planach, zostały już przekazane. Takie CDPW powinny jednak przekazywać swojemu właściwemu organowi plany naprawy sporządzone na podstawie tej dyrektywy.
- (24) Procedura określona w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 dotycząca świadczenia przez CDPW usługi notarialnej i centralnej usługi prowadzenia rachunku w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego innego niż prawo państwa członkowskiego, w którym dany CDPW posiada zezwolenie, okazała się uciążliwa, a niektóre z jej wymogów są niejasne. Skutkiem tego jest nieproporcjonalnie kosztowny i długotrwały proces dla CDPW. W związku z tym należy doprecyzować i uprościć tę procedurę, aby skutecznie wyeliminować przeszkody dla rozrachunku transgranicznego, tak aby CDPW, które posiadają zezwolenie, mogły w pełni korzystać ze swobody świadczenia usług w Unii. Bez uszczerbku dla środków, które CDPW muszą podjąć, by umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa krajowego, należy jasno wskazać ramy prawne odpowiednie do celów oceny, którą CDPW jest zobowiązany przeprowadzić na mocy rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w odniesieniu do środków, jakie zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa innego państwa członkowskiego; należy też doprecyzować, że ocena ta dotyczy wyłącznie akcji. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego powinien mieć możliwość przedstawienia uwag do oceny dotyczącej prawa tego państwa członkowskiego. Ostateczną decyzję należy pozostawić właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia.
- (25) Aby umożliwić lepszą współpracę w zakresie nadzoru nad CDPW świadczącymi usługi transgraniczne, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien mieć możliwość zaproszenia pracowników właściwych organów przyjmujących państw członkowskich i pracowników EUNGiPW do udziału w kontrolach na miejscu w oddziałach. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia powinien również przekazać EUNGiPW i kolegium ustalenia z kontroli na miejscu oraz informacje na temat zaleconych przez siebie działań naprawczych lub nałożonych przez siebie kar.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

- (26) Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 wprowadza wymóg współpracy organów, które są zainteresowane operacjami CDPW oferujących usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa więcej niż jednego państwa członkowskiego. Ramy nadzorcze pozostają jednak rozdrobnione i mogą prowadzić do różnic w przyznawaniu i charakterze uprawnień nadzorczych w zależności od danego CDPW. Takie rozdrobnienie powoduje powstawanie przeszkód dla transgranicznego świadczenia usług CDPW w Unii, utrwała pozostałe braki efektywności na unijnym rynku rozrachunku i ma negatywny wpływ na stabilność unijnych rynków finansowych. Mimo możliwości ustanawiania kolegiów na mocy rozporządzenia (UE) nr 909/2014 rozwiązanie to prawie w ogóle nie było wykorzystywane. W celu zapewnienia skutecznej i efektywnej koordynacji nadzoru prowadzonego przez właściwe organy, w pewnych warunkach ustanawianie kolegiów powinno stać się obowiązkowe. Należy ustanowić kolegium organów nadzoru nad CDPW, których działalność uznaje się za mającą istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i ochrony inwestorów w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich. Kolegium ustanowione na podstawie niniejszego rozporządzenia nie powinno uniemożliwiać ani zastępować innych form współpracy między właściwymi organami. EUNGiPW powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia kryteriów, na podstawie których można będzie stwierdzić, czy dana działalność ma istotne znaczenie. Członkowie kolegium powinni móc występować z wnioskiem o to, by kolegium przyjęło niewiążącą opinię w sprawach wskazanych podczas przeglądu i oceny CDPW lub podczas przeglądu i oceny podmiotów świadczących bankowe usługi pomocnicze, w sprawach dotyczących rozszerzania zakresu działalności i usług CDPW lub zlecenia ich na zasadzie outsourcingu bądź na temat jakiegokolwiek potencjalnego naruszenia wymogów rozporządzenia (UE) nr 909/2014 w związku ze świadczeniem usług w przyjmującym państwie członkowskim. Niewiążące opinie należy przyjmować zwykłą większością głosów.
- (27) Z kilku względów EUNGiPW i właściwe organy dysponują obecnie ograniczonymi informacjami na temat usług oferowanych przez CDPW z państw trzecich w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego. Po pierwsze, wynika to z odroczenia stosowania, bez wyznaczenia daty końcowej, wymogów w zakresie uznawania CDPW z państw trzecich, które świadczyły już w Unii centralną usługę prowadzenia rachunku i usługę notarialną przed datą rozpoczęcia stosowania rozporządzenia (UE) nr 909/2014, zgodnie z art. 69 ust. 4 tego rozporządzenia. Po drugie, wynika to z faktu, że w przypadku gdy CDPW z państwa trzeciego świadczy wyłącznie usługę rozrachunku, nie podlega on wymogom w zakresie uznawania. Po trzecie, wynika to z faktu, że rozporządzenie (UE) nr 909/2014 nie przewiduje wymogu, aby CDPW z państw trzecich powiadamiały organy Unii o swojej działalności związanej z instrumentami finansowymi ustanowionymi na mocy prawa państwa członkowskiego. Ze względu na ten brak informacji ani emitenci, ani organy publiczne na poziomie unijnym lub krajowym nie były w stanie w razie konieczności oceniać działalności tych CDPW w Unii. W związku z tym CDPW z państw trzecich powinny być zobowiązane informować organy Unii o swojej działalności w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego.
- (28) Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 wprowadza wymóg posiadania przez CDPW organu zarządzającego, w którym co najmniej jedna trzecia składu - i nie mniej niż jego dwóch członków - jest niezależna. Aby zapewnić bardziej spójne stosowanie pojęcia niezależności, pojęcie to należy doprecyzować, zgodnie z definicją „niezależnych członków” zawartą w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 ⁽¹⁾.
- (29) Rozporządzenie (UE) nr 909/2014 nie zawiera szczegółowych wymogów mających zastosowanie w przypadku nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji w kapitale CDPW. Takie wymogi, w tym w odniesieniu do procedur, których należy przestrzegać, powinny zatem zostać wprowadzone w celu zapewnienia jednolitego stosowania wymogów dotyczących struktury akcjonariatu CDPW, podobnych do przepisów ustanowionych w rozporządzeniu (UE) nr 648/2012 i dyrektywie 2013/36/UE. EUNGiPW powinien opracować wytyczne dotyczące oceny odpowiedzialności każdej osoby, która będzie kierować działalnością CDPW, a także dotyczące zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków bezpośredniego lub pośredniego nabycia oraz zwiększenia udziałów w CDPW.
- (30) Aby zapewnić pewność prawa w odniesieniu do najważniejszych uzgodnień, w których komitety użytkowników powinny doradzać organowi zarządzającemu, należy doprecyzować, które elementy obejmuje „poziom usług”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).

- (31) Z uwagi na ich zasadniczą rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa transakcji CDPW powinny nie tylko ograniczać ryzyka związane z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych, ale również dążyć do ich zminimalizowania.
- (32) Niektóre CDPW z siedzibą w Unii prowadzą systemy rozrachunku papierów wartościowych stosujące odroczony rozrachunek netto. Te CDPW powinny odpowiednio mierzyć i monitorować ryzyka wynikające ze stosowania takiego rozrachunku i zarządzać tymi ryzykami.
- (33) W określonych okolicznościach papiery wartościowe mogą zostać ustanowione na mocy przepisów prawa spółek lub innych podobnych przepisów dwóch różnych państw członkowskich. Dotyczy to w szczególności dłużnych papierów wartościowych, w przypadku których emitent jest zarejestrowany w jednym państwie członkowskim, a papiery wartościowe są emitowane na podstawie prawa innego państwa członkowskiego. Należy wyjaśnić, że w takich przypadkach nadal powinny mieć zastosowanie przepisy prawa spółek lub inne podobne przepisy obu państw członkowskich. Wybór mającego zastosowanie prawa właściwego nie powinien być regulowany rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 i tym samym powinien pozostać w gestii emitentów lub zostać w inny sposób określony w prawie.
- (34) Aby zapewnić emitentom, którzy poczynią kroki w celu zarejestrowania swoich papierów wartościowych w CDPW z siedzibą w innym państwie członkowskim, możliwość przestrzegania odpowiednich przepisów prawa spółek lub podobnych przepisów tego państwa członkowskiego, państwa członkowskie powinny regularnie aktualizować wykaz takich kluczowych stosownych przepisów prawa krajowego i przekazywać ten wykaz EUNGiPW w celu jego opublikowania.
- (35) W celu uniknięcia ryzyk związanych z rozrachunkiem ze względu na niewypłacalność agenta rozrachunkowego CDPW powinien, gdy tylko jest to wykonalne i możliwe, dokonywać rozrachunku płatności pieniężnych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otwarte w banku centralnym. Jeżeli nie jest to wykonalne i możliwe, np. w przypadku gdy CDPW nie spełnia warunków otwarcia rachunku w banku centralnym innym niż bank centralny jego państwa członkowskiego pochodzenia, taki CDPW powinien mieć możliwość dokonania rozrachunku płatności pieniężnych dla całości lub części jego systemu rozrachunku papierów wartościowych w walucie innej niż waluta państwa, w którym CDPW ma siedzibę, przez rachunki otwarte w CDPW lub w instytucjach kredytowych posiadających zezwolenie na świadczenie usług bankowych na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014.
- (36) Aby lepiej wesprzeć efektywność rynku rozrachunku, pogłębić rynki kapitałowe i usprawnić rozrachunek transgraniczny, CDPW, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 i w których odpowiednie ryzyka są już monitorowane, powinny mieć możliwość oferowania innym CDPW, które nie posiadają zezwoleń na podstawie dyrektywy 2013/36/UE – niezależnie od tego, czy te inne CDPW należą do tej samej grupy przedsiębiorstw – usług dotyczących rozrachunku płatności pieniężnych w walucie innej niż waluta państwa, w którym CDPW chcący skorzystać z tych usług ma siedzibę. Zezwolenie na wyznaczenie CDPW lub instytucji kredytowych powinno być wykorzystywane wyłącznie do rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW, który chce skorzystać z bankowych usług pomocniczych. Zezwolenie to nie powinno być wykorzystywane do prowadzenia żadnych innych działań. CDPW, który zamierza dokonać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez własne rachunki lub który w inny sposób zamierza świadczyć dowolne bankowe usługi pomocnicze, powinien mieć możliwość uzyskania zezwolenia na prowadzenie tych działań na warunkach określonych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014.
- (37) Poniżej odpowiedniego progu CDPW, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych, powinny mieć możliwość dokonania rozrachunku płatności pieniężnych przez rachunki otwarte w CDPW posiadających zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 909/2014 oraz przez rachunki otwarte w dowolnej instytucji kredytowej, w dowolnej walucie. Próg ten powinien określać maksymalną kwotę łączną dla takich rozrachunków płatności pieniężnych. Ponadto próg ten powinien zostać określony w sposób wspierający efektywność rozrachunku i umożliwiający CDPW osiągnięcie takiego poziomu rozrachunku pieniężnego, powyżej którego należy wystąpić o zezwolenie na prowadzenie działalności bankowej na podstawie dyrektywy 2013/36/UE lub nawiązać połączenie z centralnym bankiem emisyjnym, przy jednoczesnym zapewnieniu stabilności finansowej i ograniczeniu skutków w zakresie ryzyka powstałych w związku z odstępstwami mającymi zastosowanie poniżej tego progu. Przy określaniu tego progu należy pamiętać o tym, że CDPW powinien mieć możliwość rozrachunku płatności w różnych walutach, zwłaszcza w przypadku walut o największej płynności, oraz należy ustalić odpowiedni limit, który miałby zastosowanie do danego CDPW jako całości. Przy określaniu tego progu należy też wziąć pod uwagę konieczność unikania niezamierzonego odchodzenia od rozrachunku w pieniądzu banku centralnego.

- (38) Opracowanie projektów regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia odpowiedniego progu i wszelkich odpowiednich wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem i związanych z tym wymogów ostrożnościowych należy powierzyć Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) (EUNB) ustanowionemu rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹²⁾ jako organowi dysponującemu wiedzą fachową w zakresie bankowości i ryzyka kredytowego. EUNB powinien również ściśle współpracować z członkami ESBC i z EUNGiPW. Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania tych regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Właściwe organy, które regularnie monitorują ten próg, powinny przekazywać EUNGiPW i EUNB swoje ustalenia wraz z danymi bazowymi, a ESBC – same ustalenia, aby dostarczyć informacje do celów regularnych sprawozdań na temat bankowych usług pomocniczych, które to sprawozdania powinny być przygotowywane przez EUNB we współpracy z członkami ESBC i z EUNGiPW.
- (39) CDPW, w tym te, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, oraz wyznaczone instytucje kredytowe powinny pokryć odpowiednie ryzyka w swoich ramach zarządzania ryzykiem i ramach ostrożnościowych. Narzędzia służące pokryciu tych ryzyk powinny obejmować utrzymywanie wystarczających kwalifikujących się zasobów płynnych we wszystkich stosownych walutach oraz zapewnienie dostatecznie solidnych scenariuszy warunków skrajnych. CDPW powinny również zapewnić zarządzanie odpowiednimi ryzykami utraty płynności i pokrycie ich za pomocą wysoce wiarygodnych ustaleń dotyczących finansowania z instytucjami mającymi zdolność kredytową; ustalenia te powinny zostać zatwierdzone lub powinny mieć podobną wiarygodność. CDPW, które świadczą bankowe usługi pomocnicze, powinny również posiadać szczegółowe zasady i procedury, by eliminować potencjalne ryzyko kredytowe, ryzyko utraty płynności i ryzyko koncentracji wynikające ze świadczenia tych usług. EUNB powinien opracować projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu aktualizacji istniejących regulacyjnych standardów technicznych, tak by uwzględnić te zmiany w wymogach ostrożnościowych. Umożliwiłoby to Komisji dokonanie wszelkich niezbędnych zmian służących doprecyzowaniu wymogów określonych w tych regulacyjnych standardach technicznych, takich jak wymogi związane z zarządzaniem potencjalnymi brakami płynności.
- (40) Okres zaledwie jednego miesiąca na wydanie przez odpowiednie organy i właściwe organy uzasadnionej opinii w sprawie zezwolenia na świadczenie bankowych usług pomocniczych okazał się zbyt krótki, by organy te mogły przeprowadzić gruntowną analizę. Należy zatem wyznaczyć w niniejszym rozporządzeniu dłuższy okres wynoszący dwa miesiące.
- (41) Aby zapewnić CDPW z siedzibą w Unii oraz CDPW z państw trzecich wystarczająco dużo czasu na złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia i uznanie ich działalności, datę rozpoczęcia stosowania wymogów w zakresie udzielania zezwoleń i uznawania przewidzianych w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 odroczone początkowo do czasu wydania decyzji w sprawie udzielenia zezwolenia lub uznania zgodnie z tym rozporządzeniem. Od czasu wejścia w życie tego rozporządzenia upłynęło wystarczająco dużo czasu. W związku z tym wymogi te powinny już zacząć obowiązywać, tak aby, z jednej strony, zapewnić równe warunki działania wszystkim CDPW oferującym usługi w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego oraz, z drugiej strony, organy na poziomie unijnym i krajowym dysponowały informacjami niezbędnymi do zapewnienia ochrony inwestorów i monitorowania stabilności finansowej.
- (42) Obecnie rozporządzenie (UE) nr 909/2014 zawiera wymóg, aby EUNGiPW we współpracy z EUNB, właściwymi organami krajowymi i odpowiednimi organami przygotowywał roczne sprawozdania na temat 12 kwestii i przedkładał je corocznie Komisji. Wymóg ten jest nieproporcjonalny, biorąc pod uwagę charakter niektórych kwestii, które nie wymagają aktualizacji co roku. Należy zatem ponownie określić częstotliwość i liczbę tych sprawozdań, aby zmniejszyć obciążenie EUNGiPW i właściwych organów, a jednocześnie zapewnić Komisji informacje potrzebne do przeprowadzenia przeglądu wykonania rozporządzenia (UE) nr 909/2014. Niemniej jednak, ze względu na wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmiany w systemie dyscypliny rozrachunku przewidzianym w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014, należy zobowiązać EUNGiPW do regularnego przygotowywania dla Komisji sprawozdań na pewne dodatkowe tematy, takie jak środki podejmowane przez właściwe organy, aby zaradzić sytuacjom, w których efektywność rozrachunku CDPW w okresie sześciu miesięcy jest znacznie niższa niż średni poziom efektywności rozrachunku odnotowany na rynku unijnym, oraz możliwość stosowania dodatkowych narzędzi regulacyjnych w celu poprawy efektywności rozrachunku w Unii. Ponadto EUNGiPW we współpracy z członkami ESBC powinien również przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat ewentualnego skrócenia cyklu rozrachunku, aby zapewnić informacje do celów ewentualnych przyszłych zmian w tym zakresie. EUNB powinien

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

przygotować roczne sprawozdanie koncentrujące się na ustaleniach właściwych organów wynikających z monitorowania przez nie prognozy dotyczącego rozrachunku płatności pieniężnych. EUNGiPW – na wniosek Komisji – powinien przedstawić analizę kosztów i korzyści, którą należy wykorzystać jako podstawę aktu wykonawczego w sprawie obowiązkowego zakupu na otwartym rynku.

- (43) Aby zapewnić skuteczność niniejszego rozporządzenia, należy przekazać Komisji uprawnienie do przyjmowania aktów prawnych zgodnie z art. 290 TFUE w celu uwzględnienia – przy opracowywaniu parametrów służących do obliczania poziomu kar pieniężnych – czasu trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w podziale na kategorie instrumentów finansowych oraz potencjalnego wpływu niskich lub ujemnych stóp procentowych na zachęty dla kontrahentów i przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, oraz w celu dokonania przeglądu tych parametrów; a także w celu określenia przyczyn przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, których to przyczyn nie można uznawać za przypisane uczestnikom, oraz operacji, których nie można uznawać za obrót. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽¹³⁾. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (44) Komisja powinna być uprawniona do przyjmowania, zgodnie z art. 290 TFUE oraz art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010, regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNB i EUNGiPW w odniesieniu do: charakterystyki procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku w kontekście szczegółów mechanizmu przenoszenia, rodzajów transakcji, w których proces zakupu na otwartym rynku jest zbędny, oraz sposobów uwzględniania specyfiki inwestorów detalicznych przy dokonywaniu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku; informacji, które mają być przekazywane przez CDPW z państw trzecich; warunków prowadzenia działalności CDPW, aby została uznana za mającą istotne znaczenie; zasad i procedur, które mają zostać ustanowione przez CDPW świadczący bankowe usługi pomocnicze; szczegółów dotyczących mierzenia i monitorowania przez CDPW ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności w związku z odroczonego rozrachunkiem netto oraz zarządzania przez CDPW takimi ryzykami i sporządzania przez niego sprawozdań na temat tych ryzyk; prognozy, poniżej którego CDPW mogą korzystać z dowolnej instytucji kredytowej do celów rozrachunku płatności pieniężnych; oraz zaktualizowanych wymogów ostrożnościowych dotyczących płynności oraz zasad i procedur dotyczących ryzyka kredytowego, ryzyka utraty płynności i ryzyka koncentracji w przypadku CDPW, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych.
- (45) W celu zapewnienia jednolitych warunków wdrażania zmian wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, w szczególności w zakresie stosowania wymogów dotyczących obowiązkowego zakupu na otwartym rynku i zawieszania tych wymogów, jeżeli obowiązują, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁴⁾. Komisja powinna przyjmować akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w należyście uzasadnionych przypadkach związanych ze stosowaniem i zawieszaniem obowiązkowego zakupu na otwartym rynku – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (46) Akty delegowane i wykonawcze przyjmowane zgodnie z art. 290 i 291 TFUE stanowią akty prawne Unii. Zgodnie z art. 127 ust. 4 i art. 282 ust. 5 TFUE należy przeprowadzić konsultacje z Europejskim Bankiem Centralnym (EBC) w sprawie każdego projektowanego aktu Unii w dziedzinach podlegających jego kompetencji. W przypadku gdy zgodnie z Traktatami wymagane jest zasięgnięcie opinii EBC, należy przeprowadzić z nim odpowiednie konsultacje w sprawie aktów delegowanych i aktów wykonawczych przyjmowanych na mocy niniejszego rozporządzenia.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (47) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, a mianowicie zwiększenie prowadzenia rozrachunku transgranicznego przez CDPW, zmniejszenie obciążeń administracyjnych i kosztów przestrzegania przepisów oraz zapewnienie organom wystarczających informacji na potrzeby monitorowania ryzyk, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na ich skalę i skutki cele te można zrealizować skuteczniej na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (48) Stosowanie zmienionego zakresu przepisów dotyczących kar pieniężnych, nowych wymogów w zakresie ustanawiania kolegiów organów nadzoru, przekazywania przez CDPW z państw trzecich powiadomień o usługach podstawowych, które świadczą w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego, nowych przepisów dotyczących odroczonego rozrachunku netto, zmienionego progu, poniżej którego instytucje kredytowe mogą oferować rozrachunek płatności pieniężnych dla części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW, oraz zmienionych wymogów ostrożnościowych mających zastosowanie do instytucji kredytowych lub CDPW posiadających zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z art. 59 rozporządzenia (UE) nr 909/2014 należy odroczyć albo objąć odpowiednimi przepisami przejściowymi, aby zapewnić wystarczająco dużo czasu na przyjęcie niezbędnych aktów delegowanych, w których wymogi te zostaną dodatkowo doprecyzowane. Ze względu na wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmiany w odniesieniu do procedury dotyczącej swobody świadczenia usług w innym państwie członkowskim, należy również doprecyzować przepisy, które powinny mieć zastosowanie do świadczenia usług przez CDPW w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie pochodzenia oraz zakładania oddziału w innym państwie członkowskim. Ze względu na wprowadzone niniejszym rozporządzeniem zmiany w odniesieniu do częstotliwości i treści sprawozdań, które EUNGiPW ma przedkładać Komisji, stosowanie przepisów regulujących treść niektórych z tych sprawozdań powinno zostać odroczone, aby zapewnić EUNGiPW wystarczającą ilość czasu na przygotowanie nowych sprawozdań oraz aby do dnia 30 kwietnia 2024 r. wymagane było przedłożenie wyłącznie sprawozdań, które mają zostać przygotowane zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- (49) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (UE) nr 909/2014 oraz (UE) nr 236/2012,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 909/2014

W rozporządzeniu (UE) nr 909/2014 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 26 otrzymuje brzmienie:

„26) »niewywiązanie się z zobowiązania« w odniesieniu do uczestnika oznacza sytuację, w której wszczęte zostało wobec niego postępowanie upadłościowe zdefiniowane w art. 2 lit. j) dyrektywy 98/26/WE, lub zdarzenie zdefiniowane w regulaminie wewnętrznym CDPW jako zdarzenie stanowiące niewywiązanie się z zobowiązania;”;

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„47) »grupa« oznacza grupę w rozumieniu art. 2 pkt 11 dyrektywy 2013/34/UE;”;

48) »bliskie powiązania« oznaczają bliskie powiązania zdefiniowane w art. 4 ust. 1 pkt 35 dyrektywy 2014/65/UE;

49) »znaczący pakiet akcji« oznacza posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji w CDPW, który stanowi co najmniej 10 % kapitału lub praw głosu, jak określono w art. 9, 10 i 11 dyrektywy 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*), lub który umożliwia wywieranie znaczącego wpływu na zarządzanie CDPW;

- 50) »odroczone rozrachunek netto« oznacza mechanizm rozrachunku, w którym zlecenia transferu środków pieniężnych lub papierów wartościowych związane z transakcjami na papierach wartościowych uczestników systemu rozrachunku papierów wartościowych podlegają kompensowaniu i w którym rozrachunek należności i zobowiązań netto uczestników odbywa się na koniec z góry określonych cykli rozrachunku w ciągu – lub na koniec – dnia roboczego;»;

(*) Dyrektywa 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczane są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 390 z 31.12.2004, s. 38).»;

- 2) art. 6 ust. 5 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„5. EUNGiPW opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych, by określić środki mające zapobiegać przypadkom nieprzeprowadzenia rozrachunku, a przez to zwiększyć efektywność rozrachunku, zwłaszcza:

- a) środki, jakie mają podejmować firmy inwestycyjne zgodnie z ust. 2 akapit pierwszy;
- b) szczegóły procedur ułatwiających rozrachunek, o których mowa w ust. 3, mogące obejmować kształtowanie wielkości transakcji, częściowy rozrachunek transakcji, których rozrachunek w całości się nie powiódł, i korzystanie z oferowanych przez niektóre CDPW programów samokredytowania/pożyczek; oraz
- c) szczegóły środków zachęcających i motywujących do terminowego rozrachunku transakcji, o których mowa w ust. 4.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 lipca 2025 r.»;

- 3) art. 7 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 7

Środki podejmowane w odpowiedzi na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku

1. CDPW ustanawia dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych system monitorujący przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1. CDPW regularnie przedkłada właściwemu organowi i odpowiednim organom sprawozdania zawierające liczbę i szczegółowy opis przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz wszelkie inne stosowne informacje, w tym środki planowane przez CDPW i jego uczestników na rzecz poprawy efektywności rozrachunku. CDPW co roku podaje te sprawozdania do wiadomości publicznej w postaci zagregowanej i anonimowej. Właściwe organy przekazują EUNGiPW wszelkie istotne informacje na temat przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.

2. CDPW określa dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych procedury ułatwiające rozrachunek transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, gdy rozrachunek tych transakcji nie nastąpił w zamierzonej dacie rozrachunku. Procedury te przewidują mechanizm sankcji, który będzie służył jako skuteczny środek odstraszący dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku.

Przed określeniem procedur, o których mowa w akapicie pierwszym, CDPW przeprowadza konsultacje ze stosownymi systemami obrotu i kontrahentami centralnymi, na rzecz których świadczy usługi rozrachunku.

Mechanizm sankcji, o którym mowa w akapicie pierwszym, obejmuje kary pieniężne dla uczestników powodujących przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku (zwanych dalej „uczestnikami niewywiązującymi się z zobowiązania”). Kary pieniężne oblicza się codziennie za każdy dzień roboczy, w którym nie przeprowadzono rozrachunku transakcji po zamierzonej dacie rozrachunku, do czasu przeprowadzenia rozrachunku albo dwustronnego anulowania transakcji. Kary pieniężne nie mogą być skonfigurowane jako źródło przychodów dla CDPW.

3. Mechanizm sankcji, o którym mowa w ust. 2, nie ma zastosowania do:

- a) przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, których przyczyny nie można przypisać uczestnikom transakcji;
- b) operacji, których nie uznaje się za obrót;

c) transakcji, w których uczestnikiem niewywiązującym się z zobowiązania jest kontrahent centralny, z wyjątkiem transakcji prowadzonych przez kontrahenta centralnego, w przypadku których nie pełni on roli pośrednika między kontrahentami; lub

d) transakcji, w których wobec uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania wszczęte zostało postępowanie upadłościowe.

4. Kontrahent centralny może w swoich zasadach działania ustanowić mechanizm pokrywania strat, które mogłyby powstać w wyniku zastosowania ust. 2 akapitu trzeciego.

5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 67 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie parametrów służących obliczaniu odstraszącego i proporcjonalnego poziomu kar pieniężnych, o których mowa w ust. 2 akapit trzeci niniejszego artykułu – na podstawie wszystkich następujących danych:

a) rodzaj aktywów;

b) płynność instrumentu finansowego;

c) rodzaj transakcji;

d) czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku.

Przy określaniu parametrów, o których mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę liczbę przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w podziale na kategorie instrumentów finansowych oraz potencjalnego wpływu niskich lub ujemnych stóp procentowych na zachęty dla kontrahentów i przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku. Parametry wykorzystywane do obliczania kar pieniężnych zapewniają wysoki stopień dyscypliny rozrachunku oraz sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odnośnych rynków finansowych.

Komisja w regularnych odstępach czasu i co najmniej raz na cztery lata dokonuje przeglądu parametrów służących obliczaniu poziomu kar pieniężnych w celu ponownej oceny adekwatności i skuteczności kar pieniężnych w zakresie doroprowadzenia przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii do poziomu uznanego za dopuszczalny, z uwzględnieniem wpływu na stabilność finansową Unii.

6. Do dnia 17 stycznia 2026 r. EUNGiPW opublikuje i zaktualizuje na swojej stronie internetowej wykaz instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, dopuszczonych do obrotu lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub rozliczanych przez kontrahenta centralnego.

7. CDPW, kontrahenci centralni i systemy obrotu ustanawiają procedury umożliwiające im zawieszenie – po przeprowadzeniu konsultacji z odpowiednimi właściwymi organami – każdego uczestnika, który uporczywie i systematycznie nie wywiązuje się z dostawy instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, w zamierzonej dacie rozrachunku, i dokonanie publicznego ujawnienia tożsamości tego uczestnika dopiero po tym, gdy otrzymał on możliwość przedstawienia swoich uwag, oraz pod warunkiem że organy właściwe dla CDPW, kontrahentów centralnych i systemów obrotu oraz organy właściwe dla tego uczestnika zostały o tym należycie poinformowane. Poza przeprowadzeniem konsultacji przed ewentualnym zawieszeniem, CDPW, kontrahenci centralni i systemy obrotu niezwłocznie powiadamiają odpowiednie właściwe organy o zawieszeniu uczestnika. Właściwy organ niezwłocznie informuje odpowiednie organy o zawieszeniu uczestnika.

Podawane do wiadomości publicznej informacje na temat przypadków zawieszenia nie mogą zawierać danych osobowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 (*).

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do uczestników niewywiązujących się z zobowiązania, którzy są kontrahentami centralnymi, lub w przypadkach gdy wobec uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania wszczęte zostało postępowanie upadłościowe.

8. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania, gdy główny system obrotu akcjami znajduje się w państwie trzecim. Umiejscowienie głównego systemu obrotu akcjami określa się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

9. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 67 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie:

a) przyczyn przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, których to przyczyn nie można uznawać za przypisane uczestnikom transakcji na mocy ust. 3 lit. a) niniejszego artykułu; oraz

b) okoliczności, w których operacje nie są uznawane za obrót na mocy ust. 3 lit. b) niniejszego artykułu.

10. EUNGiPW, opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia:

- a) szczegółów systemu monitorującego przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz sprawozdań na temat nieprzeprowadzenia rozrachunku, o których mowa w ust. 1;
- b) procedur dotyczących ściągania i redystrybucji kar pieniężnych oraz wszelkich innych możliwych przychodów z takich kar zgodnie z ust. 2;
- c) warunków, w których uznaje się, że uczestnik nie wywiązuje się, uporczywie i systematycznie, z dostawy instrumentów finansowych, jak określono w ust. 7.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

Artykuł 7a

Proces obowiązkowego zakupu na otwartym rynku

1. Bez uszczerbku dla mechanizmu sankcji, o którym mowa w art. 7 ust. 2, i prawa do dwustronnego anulowania transakcji, po przeprowadzeniu konsultacji z Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego i w oparciu o analizę kosztów i korzyści przedstawioną przez EUNGiPW zgodnie z art. 74 ust. 4, Komisja może – w drodze aktu wykonawczego – podjąć decyzję o tym, do których instrumentów finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, lub kategorii transakcji na tych instrumentach finansowych mamieć zastosowanie proces obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4–10 niniejszego artykułu, jeżeli Komisja uzna, że obowiązkowe zakupy na otwartym rynku są konieczne, odpowiednie i proporcjonalne, by rozwiązać problem, jakim jest liczba przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii.

Komisja może przyjąć akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie pierwszym, wyłącznie wtedy, gdy spełnione są oba następujące warunki:

- a) zastosowanie mechanizmu sankcji, o którym mowa w art. 7 ust. 2, nie przyniosło utrzymującego się w perspektywie długoterminowej spadku liczby przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii lub nie pozwoliło utrzymać ograniczonego poziomu takich przypadków, nawet po przeprowadzeniu przeglądu poziomu kar pieniężnych zgodnie z ust. 7 ust. 5 akapit drugi;
- b) liczba przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w Unii ma lub może mieć negatywny wpływ na stabilność finansową Unii.

Do celów podjęcia decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym, Komisja bierze pod uwagę wszystkie następujące elementy:

- a) potencjalny wpływ procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na rynki finansowe w Unii;
- b) liczba, wolumen i czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, w tym liczba i wolumen przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku na koniec okresu przedłużenia, o którym mowa w ust. 4;
- c) czy dany instrument finansowy lub kategoria transakcji w ramach tego instrumentu finansowego zostały już objęte odpowiednimi postanowieniami umownymi dającymi uczestnikom nabywającym prawo do uruchomienia zakupu na otwartym rynku.

Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2. Określa się w nim datę rozpoczęcia stosowania, która przypada nie wcześniej niż jeden rok po wejściu tego aktu w życie.

2. EUNGiPW publikuje i aktualizuje na swojej stronie internetowej wykaz instrumentów finansowych określonych w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 1.

3. Przed przyjęciem aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1, Komisja:
- ocenia skuteczność i proporcjonalność mechanizmu sankcji, o którym mowa w art. 7 ust. 2, i w stosownych przypadkach zmienia strukturę lub dotkliwość mechanizmu sankcji w celu zwiększenia efektywności rozrachunku w Unii;
  - sprawdza, czy warunki, o których mowa w ust. 1 zostały spełnione, pomimo uprzedniego zastosowania mechanizmu sankcji, o którym mowa w art. 7 ust. 2, oraz uzasadnienia i potencjalnych kosztów objęcia konkretnych instrumentów finansowych i kategorii transakcji obowiązkowymi zakupami na otwartym rynku.
4. Bez uszczerbku dla prawa do dwustronnego anulowania transakcji, w przypadku gdy Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 1, a uczestnik niewywiązujący się z zobowiązania nie dostarczył uczestnikowi nabywającemu instrumentów finansowych będących przedmiotem tego aktu wykonawczego w terminie pięciu dni roboczych po zamierzonej dacie rozrachunku (zwanym dalej „okresem przedłużenia”), zostaje wszczęty proces obowiązkowego zakupu na otwartym rynku.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego w zależności od rodzaju aktywów i płynności odnośnych instrumentów finansowych okres przedłużenia można wydłużyć do maksymalnie siedmiu dni roboczych, w przypadku gdy krótszy okres przedłużenia miałby wpływ na sprawne i prawidłowe funkcjonowanie odpowiednich rynków.

Na zasadzie odstępstwa od akapitów pierwszego i drugiego, jeżeli transakcja dotyczy instrumentu finansowego będącego przedmiotem obrotu na rynku na rzecz wzrostu MŚP, okres przedłużenia wynosi 15 dni roboczych, chyba że rynek na rzecz wzrostu MŚP postanowi zastosować krótszy okres.

5. Instrumenty objęte procesem obowiązkowego zakupu na otwartym rynku są dostępne do rozrachunku i dostarczane uczestnikowi nabywającemu w odpowiednim terminie.

6. W przypadku nieprzeprowadzenia rozrachunku w łańcuchu transakcji, czego skutkiem jest nieprzeprowadzenie rozrachunku kolejnych transakcji w łańcuchu, każdy uczestnik ma prawo przenieść swoje zobowiązanie do wszczęcia obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na następnego uczestnika w łańcuchu.

Jeżeli pośredniczący uczestnik nabywający przeniesie swoje zobowiązanie zgodnie z akapitem pierwszym, uznaje się, że spełnił wymóg dokonania obowiązkowego zakupu na otwartym rynku wobec uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania. Pośredniczący uczestnik nabywający może również przenieść na uczestnika niewywiązującego się z zobowiązania swoje zobowiązania w stosunku do końcowego uczestnika nabywającego zgodnie z ust. 8, 9 i 10.

Odpowiedni CDPW jest informowany o sposobie, w jaki problem transakcji, w odniesieniu do której nie przeprowadzono rozrachunku, został rozwiązany w całym łańcuchu transakcji.

7. Proces obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4, nie ma zastosowania do:

- nieprzeprowadzenia rozrachunku, operacji i transakcji wymienionych w art. 7 ust. 3;
- transakcji finansowanych z użyciem papierów wartościowych;
- innych rodzajów transakcji, w których proces zakupu na otwartym rynku jest zbędny;
- transakcji, które są objęte zakresem art. 15 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

8. Bez uszczerbku dla mechanizmu sankcji, o którym mowa w art. 7 ust. 2, w przypadku gdy cena instrumentów finansowych uzgodniona w momencie transakcji różni się od ceny zapłaconej za dokonanie zakupu na otwartym rynku, uczestnik odnoszący korzyść z takiej różnicy cen wypłaca różnicę drugiemu uczestnikowi nie później niż drugiego dnia roboczego po tym, jak instrumenty finansowe zostały dostarczone w wyniku zakupu na otwartym rynku.

9. Jeżeli nie uda się dokonać zakupu na otwartym rynku lub jeżeli zakup taki nie jest możliwy, uczestnik nabywający może wybrać między otrzymaniem rekompensaty pieniężnej a odroczeniem dokonania zakupu na otwartym rynku do stosownego późniejszego terminu (zwanym dalej „okresem odroczenia”). Jeżeli odpowiednie instrumenty finansowe nie zostaną dostarczone uczestnikowi nabywającemu na koniec okresu odroczenia, uczestnikowi nabywającemu wypłaca się rekompensatę pieniężną.

Rekompensatę pieniężną wypłaca się nie później niż drugiego dnia roboczego po zakończeniu procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4, albo - w przypadku, gdy uczestnik nabywający wybierze odroczenie dokonania zakupu - po upływie okresu odroczenia.

10. Uczestnik niewywiązujący się z zobowiązania zwraca podmiotowi, który dokonuje zakupu na otwartym rynku, wszystkie kwoty zapłacone w związku z procesem obowiązkowego zakupu na otwartym rynku wszczętym zgodnie z ust. 4 akapit pierwszy, w tym wszelkie opłaty za wykonanie transakcji wynikające z zakupu na otwartym rynku. O takich opłatach uczestnicy są wyraźnie informowani.

11. Ust. 4–10 mają zastosowanie do wszystkich transakcji na instrumentach finansowych, o których mowa w art. 5 ust. 1, dopuszczonych do obrotu lub będących przedmiotem obrotu w systemie obrotu lub rozliczanych przez kontrahenta centralnego w następujący sposób:

- a) w odniesieniu do transakcji rozliczanych przez kontrahenta centralnego, dany kontrahent centralny jest podmiotem, który dokonuje zakupu na otwartym rynku, zgodnie z ust. 4–10;
- b) w odniesieniu do transakcji nierozliczanych przez kontrahenta centralnego, ale dokonywanych w systemie obrotu, dany system obrotu w swoim regulaminie wewnętrznym nakłada na swoich członków i uczestników obowiązek stosowania środków, o których mowa w ust. 4–10;
- c) w odniesieniu do wszystkich transakcji innych niż transakcje, o których mowa w lit. a) i b) niniejszego akapitu, CDPW w swoich regulaminach wewnętrznych nakładają na swoich uczestników obowiązek, zgodnie z którym podlegają oni środkom, o których mowa w ust. 4–10.

CDPW przedstawia kontrahentom centralnym i systemom obrotu niezbędne informacje na temat rozrachunku, aby umożliwić im wypełnienie ich obowiązków wynikających z niniejszego ustępu.

Bez uszczerbku dla lit. a), b) oraz c) akapitu pierwszego, CDPW mogą monitorować dokonywanie zakupów na otwartym rynku, jak określono w tych literach, w odniesieniu do instrukcji dotyczących wielokrotnego rozrachunku, na tych samych instrumentach finansowych i o tym samym terminie zakończenia okresu realizacji, w celu zminimalizowania liczby zakupów na otwartym rynku, które mają zostać dokonane, a tym samym zminimalizowania wpływu na ceny odpowiednich instrumentów finansowych.

12. Niniejszy artykuł nie ma zastosowania, gdy główny system obrotu akcjami znajduje się w państwie trzecim. Umiejscowienie głównego systemu obrotu akcjami określa się zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 236/2012.

13. EUNGiPW może zalecić Komisji zawieszenie, w proporcjonalny sposób, mechanizmu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4–10, w odniesieniu do konkretnych kategorii instrumentów finansowych, jeżeli jest to konieczne do uniknięcia poważnego zagrożenia dla stabilności finansowej lub dla prawidłowego funkcjonowania rynków finansowych w Unii lub do wyeliminowania takiego zagrożenia. Do takiego zalecenia dołącza się w pełni uzasadnioną ocenę jego konieczności i nie podaje się go do wiadomości publicznej.

Przed wydaniem zalecenia, o którym mowa w akapicie pierwszym, EUNGiPW przeprowadza konsultacje z członkami ESBC oraz Europejską Radą ds. Ryzyka Systemowego.

Bez zbędnej zwłoki po otrzymaniu zalecenia Komisja, na podstawie uzasadnienia i dowodów przedstawionych przez EUNGiPW, zawiesza w drodze aktu wykonawczego mechanizm obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4 – 10, w odniesieniu do konkretnych kategorii instrumentów finansowych albo odmawia wprowadzenia zalecanego zawieszenia. W przypadku odmowy wprowadzenia zalecanego zawieszenia Komisja przedstawia EUNGiPW pisemne uzasadnienie. Takie informacje nie są podawane do wiadomości publicznej.

Akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie trzecim, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3.

Powiadomienie o zawieszeniu mechanizmu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku przekazuje się EUNGiPW i publikuje się je w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

Zawieszenie mechanizmu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku pozostaje ważne przez początkowy okres nie dłuższy niż sześć miesięcy, licząc od daty rozpoczęcia stosowania tego zawieszenia.

Jeżeli podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie, Komisja może, w drodze aktu wykonawczego, przedłużyć zawieszenie na dodatkowe okresy nie dłuższe niż trzy miesiące każdy, przy czym całkowity okres zawieszenia nie może przekroczyć 12 miesięcy. Wszelkie przedłużenia zawieszenia publikuje się zgodnie z akapitem piątym.

Akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie siódmym, przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 68 ust. 3. Z odpowiednim wyprzedzeniem przed upływem zawieszenia, o którym mowa w akapicie szóstym, lub przedłużenia, o którym mowa w akapicie siódmym, EUNGiPW przedstawia Komisji opinię, czy podstawy zawieszenia nadal mają zastosowanie.

14. W przypadku gdy Komisja przyjęła akt wykonawczy zgodnie z ust. 1, w regularnych odstępach czasu i co najmniej raz na cztery lata dokonuje przeglądu tej decyzji, aby ocenić, czy warunki określone w tym ustępie nadal są spełniane.

Komisja uważa, że obowiązkowe zakupy na otwartym rynku przestały mieć uzasadnienie lub gdy nie rozwiązują one problemu nieprzeprowadzania rozrachunku w Unii i nie są już konieczne, odpowiednie ani proporcjonalne, Komisja przyjmuje, bez zbędnej zwłoki, akty wykonawcze zmieniające lub uchylające akt wykonawczy, o którym mowa w ust. 1.

Akt wykonawczy, o którym mowa w akapicie drugim, przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 68 ust. 2.

Jeżeli EUNGiPW uważa, że obowiązkowe zakupy na otwartym rynku przestały mieć uzasadnienie lub gdy nie rozwiązują one problemu nieprzeprowadzania rozrachunku w Unii i nie są już konieczne, odpowiednie ani proporcjonalne, może on zalecić Komisji zmianę lub uchylenie aktu wykonawczego, o którym mowa w ust. 1. Ust. 13 akapity pierwszy – czwarty stosuje się odpowiednio.

15. EUNGiPW, opracowuje, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania:

- a) szczegółów funkcjonowania odpowiedniego procesu zakupu na otwartym rynku, o którym mowa w ust. 4–10, w tym stosownych ram czasowych, skalibrowanych z uwzględnieniem rodzaju aktywów i płynności instrumentów finansowych, na dostarczenie instrumentów finansowych w wyniku procesu zakupu na otwartym rynku;
- b) okoliczności, w których okres przedłużenia można wydłużyć, w zależności od rodzaju aktywów i płynności instrumentów finansowych, zgodnie z warunkami, o których mowa w ust. 4 akapit drugi, z uwzględnieniem kryteriów oceny płynności na mocy art. 2 ust. 1 pkt 17 rozporządzenia (UE) nr 600/2014;
- c) szczegółów mechanizmu przenoszenia na mocy ust. 6;
- d) innych rodzajów transakcji, w których proces zakupu na otwartym rynku jest zbędny, jak określono w ust. 7 lit. c), takich jak uzgodnienia dotyczące zabezpieczeń finansowych lub transakcje, które obejmują przepisy dotyczące kompensowania sald na zamknięcie;
- e) metody obliczania rekompensaty pieniężnej, o której mowa w ust. 9;
- f) niezbędnych informacji na temat rozrachunku, o których mowa w ust. 11 akapit drugi; oraz
- g) szczegółów dotyczących sposobu, w jaki uczestnicy CDPW, kontrahenci centralni oraz członkowie systemu obrotu, mają uwzględnić specyfikę inwestorów detalicznych przy dokonywaniu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku zgodnie z ust. 11.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).”;

4) art. 12 ust. 1 lit. b) i c) otrzymują brzmienie:

„b) banki centralne w Unii emitujące najważniejsze waluty, w których jest lub będzie dokonywany rozrachunek;

c) w stosownych przypadkach bank centralny w Unii, w którego księgach odbywa się lub będzie się odbywać rozrachunek płatności pieniężnych przeprowadzanych w ramach systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW.”;

5) w art. 17 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy CDPW będący wnioskodawcą nie spełnia wszystkich wymogów niniejszego rozporządzenia, ale można racjonalnie założyć, że będzie je spełniać w momencie, gdy rozpocznie działalność, właściwy organ może udzielić zezwolenia, pod warunkiem że CDPW będący wnioskodawcą posiada wszystkie mechanizmy niezbędne do spełnienia wymogów niniejszego rozporządzenia w momencie, gdy rozpoczyna działalność.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Po stwierdzeniu kompletności wniosku właściwy organ przekazuje wszystkie informacje zawarte we wniosku do odpowiednich organów i konsultuje się z tymi organami w sprawie charakterystyki systemu rozrachunku papierów wartościowych prowadzonego przez CDPW będący wnioskodawcą.

W terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji każdy odpowiedni organ może przekazać właściwemu organowi uzasadnioną opinię w obszarach wchodzących w zakres jego kompetencji. W przypadku gdy odpowiedni organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał pozytywną opinię.

W przypadku gdy co najmniej jeden z odpowiednich organów wyda negatywną uzasadnioną opinię, a właściwy organ i tak zamierza udzielić zezwolenia, ten właściwy organ w terminie jednego miesiąca od otrzymania negatywnej opinii przedstawia odpowiednim organom powody, dla których zamierza udzielić zezwolenia pomimo negatywnej opinii.

Każdy z odpowiednich organów, który wydał negatywną opinię, o której mowa w akapicie trzecim, może skierować sprawę do EUNGiPW w celu uzyskania pomocy na podstawie art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy w ciągu jednego miesiąca od skierowania sprawy do EUNGiPW nie została ona rozstrzygnięta, właściwy organ, który zamierza udzielić zezwolenia, podejmuje ostateczną decyzję i przedstawia odpowiednim organom szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji.

W przypadku gdy właściwy organ zamierza odmówić udzielenia zezwolenia, sprawę nie kieruje się do EUNGiPW.

Negatywna opinia, o której mowa w akapicie trzecim, zawiera pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Oprócz konsultacji z właściwymi organami, o których mowa w ust. 6, właściwy organ może – przed udzieleniem zezwolenia CDPW będącemu wnioskodawcą – przeprowadzić konsultacje z innymi organami sprawującymi nadzór nad podmiotem posiadającym znaczący pakiet akcji w CDPW będącym wnioskodawcą w kwestiach, o których mowa w ust. 7.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„8a. Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, z którymi przeprowadzono konsultacje zgodnie z ust. 4–7a, o wynikach procedury udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.”;

6) art. 19 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie na zlecenie osobie trzeciej wykonywania usługi podstawowej na zasadzie outsourcingu zgodnie z ust. 1 lub na rozszerzenie zakresu działalności zgodnie z ust. 1 lit. a), c) i d), jest udzielane zgodnie z procedurą określoną w art. 17.

Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. b), jest udzielane zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 1, 2, 3, 5 i 8a.

Zezwolenie, o którym mowa w ust. 1 lit. e), jest udzielane zgodnie z procedurą określoną w art. 17 ust. 1, 2 i 3.

Właściwy organ powiadamia CDPW będący wnioskodawcą i odpowiednie organy o udzieleniu bądź nieudzieleniu zezwolenia w terminie trzech miesięcy od otrzymania kompletnego wniosku.”;

7) art. 20 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. CDPW ustanawia, wdraża i utrzymuje odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w ust. 1. Procedury takie obejmują przeniesienie rachunków emisyjnych lub podobnej ewidencji dokumentującej emisję papierów wartościowych oraz dokumentacji prowadzonej na potrzeby świadczenia usług podstawowych, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika.”;

8) w art. 22 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Właściwy organ dokonuje przeglądu uzgodnień, strategii, procesów i mechanizmów wdrożonych przez CDPW, w tym planów, o których mowa w art. 22a, na potrzeby przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia oraz dokonuje oceny ryzyk, na jakie jest lub może być narażony dany CDPW lub które ten CDPW stwarza dla sprawnego funkcjonowania rynków papierów wartościowych lub stabilności rynków finansowych.

Właściwy organ ustala częstotliwość i stopień szczegółowości przeglądu i oceny, o których mowa w akapicie pierwszym, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, profil ryzyka, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW.

Przegląd i ocena są przeprowadzane co najmniej raz na trzy lata.”;

b) uchyla się ust. 2, 3 i 4;

c) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Dokonując przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwy organ przekazuje na wczesnym etapie niezbędne informacje odpowiednim organom oraz, w stosownych przypadkach, organowi, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, i przeprowadza z nimi konsultacje na temat tego, czy dany CDPW spełnia wymogi niniejszego rozporządzenia lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii dotyczące funkcjonowania systemów rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW.

Konsultowane organy mogą wydać uzasadnioną opinię w obszarach wchodzących w zakres ich kompetencji w terminie trzech miesięcy od otrzymania informacji od właściwego organu.

W przypadku gdy konsultowany organ nie przedstawi opinii w tym terminie, uznaje się, że wydał opinię pozytywną.

W przypadku gdy konsultowany organ wyda negatywną uzasadnioną opinię, a właściwy organ nie zgadza się z nią, ten właściwy organ w terminie jednego miesiąca od otrzymania negatywnej opinii przedstawia konsultowanemu organowi argumenty odnoszące się do negatywnej opinii.

Każdy konsultowany organ, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do EUNGiPW w celu uzyskania pomocy na mocy art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

W przypadku gdy w ciągu jednego miesiąca od skierowania sprawy do EUNGiPW kwestia wciąż nie została rozstrzygnięta, właściwy organ podejmuje ostateczną decyzję w sprawie przeglądu i oceny i przedstawia odpowiednim organom szczegółowe pisemne wyjaśnienie swojej decyzji.

Negatywne opinie, o których mowa w akapicie czwartym, zawierają pełne i szczegółowe pisemne uzasadnienie powodów, dla których wymogi ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub inne wymogi przewidziane w prawie Unii nie zostały spełnione.

7. Właściwy organ informuje odpowiednie organy, EUNGiPW i, w stosownych przypadkach, kolegium, o którym mowa w art. 24a niniejszego rozporządzenia, oraz organ, o którym mowa w art. 67 dyrektywy 2014/65/UE, o wynikach – w tym o ewentualnym działaniu naprawczym lub karach – przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.”;

d) w ust. 10 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) informacji, które właściwy organ ma dostarczyć zgodnie z ust. 7.”;

(ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.”;

e) ust. 11 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 22a

Plan naprawy i plan uporządkowanej likwidacji

1. CDPW określa scenariusze, które mogłyby potencjalnie uniemożliwić mu ciągłe prowadzenie najważniejszych operacji i świadczenie najważniejszych usług, oraz ocenia skuteczność pełnego zakresu wariantów naprawy lub uporządkowanej likwidacji. W scenariuszach tych uwzględnia się poszczególne niezależne i powiązane rodzaje ryzyka, na które narażony jest CDPW. Na podstawie tej analizy CDPW opracowuje i przedkłada właściwemu organowi odpowiedni plan swojej naprawy lub plan swojej uporządkowanej likwidacji.

2. Plany, o których mowa w ust. 1, uwzględniają wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i stopień złożoności działalności danego CDPW i zawierają co najmniej następujące elementy:

- a) merytoryczne streszczenie najważniejszych strategii naprawy lub uporządkowanej likwidacji;
- b) określenie najważniejszych operacji i usług CDPW;
- c) odpowiednie procedury zapewniające pozyskanie dodatkowego kapitału w przypadku, gdy wysokość kapitału własnego CDPW zbliża się do progu określonego w art. 47 ust. 1 lub spada poniżej tego progu;
- d) odpowiednie procedury zapewniające przeprowadzenie uporządkowanej likwidacji lub restrukturyzacji operacji i usług CDPW w przypadku, gdy nie będzie on w stanie pozyskać nowego kapitału;
- e) odpowiednie procedury zapewniające terminowy i prawidłowy rozrachunek i transfer aktywów klientów i uczestników do innego CDPW w przypadku, gdy przywrócenie najważniejszych operacji i usług CDPW staje się trwale niemożliwe;
- f) opis środków niezbędnych do wdrożenia najważniejszych strategii.

3. CDPW posiada zdolność do określenia i przekazywania powiązanim podmiotom informacji niezbędnych do terminowego wdrożenia planów w przypadku zaistnienia scenariuszy warunków skrajnych.

4. Plany są zatwierdzane przez organ zarządzający lub stosowny komitet organu zarządzającego.

5. CDPW w regularnych odstępach czasu i co najmniej raz na dwa lata dokonuje przeglądu i aktualizacji tych planów. O każdej aktualizacji tych planów informuje się właściwy organ.

6. W przypadku gdy właściwy organ uważa, że plany CDPW są niewystarczające, może on wymagać od CDPW podjęcia dodatkowych środków lub opracowania środków alternatywnych.

7. W przypadku gdy CDPW podlega dyrektywie 2014/59/UE i na mocy tej dyrektywy opracowano plan naprawy, CDPW przekazuje ten plan naprawy właściwemu organowi.

W przypadku gdy w celu zapewnienia kontynuacji podstawowych usług CDPW ustanowiono dla tego CDPW i utrzymano plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji na mocy dyrektywy 2014/59/UE lub podobny plan na mocy prawa krajowego, organ ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji lub – gdy taki organ nie istnieje – właściwy organ informują EUNGiPW o istnieniu takiego planu.

W przypadku gdy plan restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji opracowany na mocy dyrektywy 2014/59/UE lub dowolny podobny plan opracowany na mocy prawa krajowego zawierają wszystkie elementy wymienione w ust. 2, CDPW nie jest zobowiązany do przygotowania planów zgodnie z ust. 1.”;

10) w art. 23 ust. 2–7 otrzymują brzmienie:

„2. CDPW posiadający zezwolenie lub CDPW, który złożył wniosek o udzielenie zezwolenia zgodnie z art. 17, który zamierza świadczyć usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi lit. a), lub który zamierza utworzyć oddział w innym państwie członkowskim, podlegają procedurze, o której mowa w ust. 3–9 niniejszego artykułu. CDPW może świadczyć takie usługi dopiero po uzyskaniu zezwolenia zgodnie z art. 17, oraz nie wcześniej niż w terminie mającym zastosowanie zgodnie z ust. 8 niniejszego artykułu.

3. Każdy CDPW, który zamierza świadczyć usługi, o których mowa w ust. 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa innego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi lit. a), po raz pierwszy lub który zamierza zmienić zakres takich usług, przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia następujące informacje:

- a) przyjmujące państwo członkowskie;
- b) plan operacji, określający w szczególności usługi, które CDPW zamierza świadczyć, w tym rodzaj instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa przyjmującego państwa członkowskiego, w odniesieniu do którego CDPW zamierza świadczyć takie usługi;
- c) walutę lub waluty, które CDPW zamierza stosować;
- d) ocenę środków, jakie CDPW zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa przyjmującego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi lit. a), w odniesieniu do akcji.

4. CDPW, który zamierza utworzyć oddział w innym państwie członkowskim po raz pierwszy lub zmienić zakres usługi podstawowej, o której mowa w sekcji A pkt 1 załącznika, lub zakres usługi podstawowej, o której mowa w sekcji A pkt 2 załącznika, świadczonych za pośrednictwem oddziału, przekazuje właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia następujące informacje:

- a) informacje, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c);
- b) strukturę organizacyjną oddziału oraz imiona i nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie nim;
- c) ocenę środków, jakie CDPW zamierza podjąć, aby umożliwić swoim użytkownikom przestrzeganie prawa przyjmującego państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi lit. a), w odniesieniu do akcji.

5. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia bez zbędnej zwłoki przekazuje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego ocenę, o której mowa w ust. 3 lit. d) lub w ust. 4 lit. c), stosownie do przypadku. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego może przekazać właściwemu organowi państwa członkowskiego pochodzenia niewiążącą opinię na temat tej oceny w terminie jednego miesiąca od jej otrzymania.

6. W terminie dwóch miesięcy od otrzymania kompletnych informacji, o których mowa w ust. 3 lit. a), b) i c) lub ust. 4 lit. a i b), stosownie do przypadku, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, chyba że – wzięwszy pod uwagę usługi, które mają być świadczone – ma powody do zakwestionowania adekwatności struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej CDPW, który zamierza świadczyć usługi w przyjmującym państwie członkowskim lub adekwatności środków, jakie CDPW zamierza zastosować zgodnie z ust. 3 lit. d) lub ust. 4 lit. c), stosownie do przypadku. W tym terminie, w przypadku gdy CDPW świadczy już usługi na rzecz innych przyjmujących państw członkowskich, w tym za pośrednictwem oddziału, właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje te informacje również kolegium, o którym mowa w art. 24a.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje odpowiednie organy tego państwa członkowskiego o wszelkich informacjach otrzymanych na mocy akapitu pierwszego.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informuje CDPW o dacie przekazania informacji, o których mowa w akapicie pierwszym.

7. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia postanowi zgodnie z ust. 6 nie przekazywać informacji, o których mowa w ust. 3 lub ust. 4, stosownie do przypadku, właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego, przedstawia on danemu CDPW powody odmowy w terminie dwóch miesięcy od otrzymania tych informacji oraz informuje właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego i kolegium, o którym mowa w art. 24a, o swojej decyzji.

8. CDPW może rozpocząć świadczenie usług lub utworzyć oddział, jak określono w ust. 2, najwcześniej 15 dni kalendarzowych po dacie przekazania przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia właściwemu organowi przyjmującego państwa członkowskiego informacji, o których mowa w ust. 6 akapit pierwszy.

9. W przypadku zmiany informacji zawartych w dokumentach przekazanych zgodnie z ust. 3 lub ust. 4, stosownie do przypadku, CDPW kieruje pisemne powiadomienie o takiej zmianie do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia co najmniej jeden miesiąc przed jej dokonaniem. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie powiadamia o tych zmianach również właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego oraz kolegium, o którym mowa w art. 24a.

10. EUNGiPW może wydawać wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 w celu określenia zakresu oceny, jaką CDPW zobowiązany jest przedstawić zgodnie z ust. 3 lit. d) i ust. 4 lit. c) niniejszego artykułu.”;

11) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia może zaprosić pracowników właściwych organów przyjmujących państw członkowskich i pracowników EUNGiPW do udziału w kontrolach na miejscu.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia przekazuje EUNGiPW i kolegium, o którym mowa w art. 24a, ustalenia z kontroli na miejscu oraz informacje na temat zaleconych przez siebie działań naprawczych lub nałożonych przez siebie kar.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na wniosek właściwego organu przyjmującego państwa członkowskiego właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW niezwłocznie przekazuje informacje o tożsamości emitentów z siedzibą w przyjmującym państwie członkowskim oraz uczestników posiadających instrumenty finansowe ustanowione na mocy prawa przyjmującego państwa członkowskiego w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, który świadczy usługi podstawowe, jak określono w załączniku sekcja A pkt 1 i 2, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa tego przyjmującego państwa członkowskiego, oraz wszelkie inne istotne informacje dotyczące działalności CDPW świadczącego usługi podstawowe w przyjmującym państwie członkowskim za pośrednictwem oddziału.”;

c) uchyla się ust. 4;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Jeżeli właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego ma jasne i weryfikowalne podstawy, by sądzić, że CDPW, który świadczy usługi na jego terytorium zgodnie z art. 23, narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, informuje on o tych ustaleniach właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia, EUNGiPW i kolegium, o którym mowa w art. 24a.

Jeżeli mimo środków podjętych przez właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia CDPW nadal narusza obowiązki wynikające z przepisów niniejszego rozporządzenia, właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego, po poinformowaniu właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia, podejmie wszystkie odpowiednie środki niezbędne do zapewnienia przestrzegania przepisów niniejszego rozporządzenia na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego. Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego bez zbędnej zwłoki informuje EUNGiPW i kolegium, o którym mowa w art. 24a, o takich środkach.

Właściwy organ przyjmującego państwa członkowskiego lub właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia mogą skierować daną sprawę do EUNGiPW, który może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

e) uchyla się ust. 7;

12) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 24a

Kolegium organów nadzoru

1. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia ustanawia kolegium organów nadzoru w celu wykonywania zadań, o których mowa w ust. 8, w związku z CDPW, którego działalność uznaje się za mającą istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i dla ochrony inwestorów w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich.

2. Kolegium to ustanawia się w terminie jednego miesiąca, licząc od dnia, w którym:

- a) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia stwierdził, że działalność prowadzona przez CDPW w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich ma istotne znaczenie; lub
- b) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia został powiadomiony przez jeden z podmiotów wymienionych w ust. 4, że działalność prowadzona przez CDPW w co najmniej dwóch przyjmujących państwach członkowskich ma istotne znaczenie.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia zarządza pracami kolegium i przewodniczy mu.

4. W skład kolegium wchodzi:

- a) EUNGiPW;
- b) właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia;
- c) odpowiednie organy, o których mowa w art. 12;
- d) właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, w którym działalność CDPW ma istotne znaczenie;
- e) EUNB, jeżeli CDPW uzyskał zezwolenie na podstawie art. 54 ust. 3.

5. Jeżeli działalność CDPW, dla którego zostaje ustanowione kolegium, nie ma istotnego znaczenia w państwie członkowskim, w którym siedzibę ma jednostka zależna należąca do tej samej grupy przedsiębiorstw co dany CDPW lub jego spółka dominująca, lub jeżeli CDPW, dla którego zostaje ustanowione kolegium, jest uprawniony do świadczenia usług w innym państwie członkowskim zgodnie z art. 23 ust. 2, właściwy organ i odpowiednie organy tego państwa członkowskiego mogą na swój wniosek uczestniczyć w tym kolegium.

6. Przewodniczący powiadamia EUNGiPW o składzie kolegium w terminie jednego miesiąca od ustanowienia kolegium oraz o wszelkich zmianach w jego składzie w terminie 1 miesiąca od takiej zmiany. EUNGiPW oraz właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia bez zbędnej zwłoki publikują na swoich stronach internetowych wykaz członków tego kolegium i aktualizują ten wykaz.

7. Właściwy organ, który nie jest członkiem kolegium, może zwrócić się do kolegium o udostępnienie wszelkich informacji istotnych dla wykonywania spoczywających na nim obowiązków nadzorczych.

8. Bez uszczerbku dla obowiązków właściwych organów wynikających z niniejszego rozporządzenia kolegium zapewnia:

- a) wymianę informacji, w tym wniosków o udzielenie informacji na podstawie art. 13, 14 i 15 oraz informacji na temat procesu przeglądu i oceny na podstawie art. 22;
- b) skuteczny nadzór dzięki unikaniu zbędnych powielających się działań nadzorczych, takich jak wnioski o udzielenie informacji;
- c) porozumienie w sprawie dobrowolnego podziału zadań pomiędzy członków kolegium;
- d) wymianę informacji na temat zlecenia, na podstawie zezwolenia, działalności i usług na zasadzie outsourcingu lub rozszerzenia ich zakresu na mocy art. 19;

- e) współpracę między organami państwa członkowskiego pochodzenia a organami przyjmującego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24 w odniesieniu do środków, o których mowa w art. 23 ust. 3 lit. d), oraz w odniesieniu do wszelkich problemów napotkanych w związku ze świadczeniem usług w innych państwach członkowskich;
  - f) wymianę informacji na temat struktury grupy, kadry kierowniczej wyższego szczebla, organu zarządzającego i akcjonariuszy zgodnie z art. 27;
  - g) wymianę informacji na temat procesów lub uzgodnień, które mają znaczący wpływ na zarządzanie CDPW należącymi do grupy lub zarządzanie ryzykiem w CDPW należących do grupy.
9. Przewodniczący zwołuje posiedzenie kolegium co najmniej raz w roku lub na wniosek członka kolegium.

W celu ułatwienia wykonywania zadań powierzonych kolegium zgodnie z ust. 8 członkowie kolegium mogą dodawać punkty do porządku posiedzenia.

Przewodniczący może zapraszać dodatkowych uczestników do dyskusji na forum kolegium na zasadzie ad hoc w celu omówienia konkretnych tematów.

Członkowie kolegium inni niż przewodniczący mogą postanowić o nieuczestniczeniu w posiedzeniu kolegium.

10. Na wniosek któregokolwiek ze swoich członków kolegium przyjmuje, zgodnie z ust. 11, niewiążące opinie dotyczące:

- a) spraw wskazanych w procesie przeglądu i oceny zgodnie z art. 22 lub 60;
- b) spraw związanych ze zlecaniem działalności i usług na zasadzie outsourcingu lub rozszerzeniem ich zakresu na mocy art. 19; lub
- c) spraw związanych z jakimkolwiek potencjalnym naruszeniem niniejszego rozporządzenia w związku ze świadczeniem usług w przyjmującym państwie członkowskim, jak określono w art. 24 ust. 5.

11. Kolegium przyjmuje swoje niewiążące opinie zwykłą większością głosów. Członkowie, o których mowa w ust. 4 lit. b), c) i d), mają prawo głosu. Każdy członek z prawem głosu ma jeden głos. Członkom z prawem głosu występującym w więcej niż jednej roli, w tym jako właściwy organ i jako odpowiedni organ, przysługuje po jednym głosem na każdą pełnioną rolę. EUNB i EUNGiPW nie mają prawa głosu.

12. Podstawą funkcjonowania kolegium jest umowa na piśmie zawarta pomiędzy wszystkimi jego członkami.

Umowa ta reguluje praktyczne kwestie związane z funkcjonowaniem kolegium, w tym zasady komunikacji między członkami kolegium, oraz może obejmować określenie zadań, które mają zostać im powierzone.

13. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych określających kryteria, na podstawie których działalność CDPW w przyjmującym państwie członkowskim można uznać za mającą istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i dla ochrony inwestorów w tym przyjmującym państwie członkowskim.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

13) w art. 25 wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. CDPW z państwa trzeciego, który zamierza świadczyć usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy przepisów prawa państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, powiadamia o tym EUNGiPW. EUNGiPW informuje o otrzymanym powiadomieniu właściwy organ państwa członkowskiego, którego prawo stanowiło podstawę ustanowienia instrumentów finansowych.”;

b) w ust. 4 dodaje się literę w brzmieniu:

„e) CDPW z państwa trzeciego ma siedzibę lub uzyskał zezwolenie w państwie trzecim, które nie jest zidentyfikowane jako państwo trzecie wysokiego ryzyka zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 (*).

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/849 z dnia 20 maja 2015 r. w sprawie zapobiegania wykorzystywaniu systemu finansowego do prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu, zmieniająca rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 i uchylająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/60/WE oraz dyrektywę Komisji 2006/70/WE (Dz.U. L 141 z 5.6.2015, s. 73).”;

c) ust. 6 akapit piąty otrzymuje brzmienie:

„W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku lub od przyjęcia przez Komisję decyzji o równoważności zgodnie z ust. 9, stosownie do tego, co jest późniejsze, EUNGiPW informuje CDPW będący wnioskodawcą, w formie pisemnej decyzji zawierającej pełne uzasadnienie, o jego uznaniu bądź odmowie uznania.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„13. EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które CDPW z państwa trzeciego ma przedstawić EUNGiPW w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 2a. Informacje takie ograniczają się do tego, co jest absolutnie niezbędne, i zawierają – w stosownych przypadkach i jeżeli informacje te są dostępne:

- a) liczbę uczestników z Unii, na rzecz których CDPW z państwa trzeciego świadczy lub zamierza świadczyć usługi, o których mowa w ust. 2a;
- b) liczbę i wolumen transakcji na instrumentach finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego, w przypadku których dokonano rozrachunku w poprzednim roku;
- c) liczbę i wolumen transakcji, w przypadku których uczestnicy z Unii przeprowadzili rozrachunek w poprzednim roku.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

14) w art. 26 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W przypadku gdy CDPW zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze na rzecz innych CDPW zgodnie z art. 54 ust. 2a akapit pierwszy lit. b), ten CDPW musi dysponować jasnymi zasadami i procedurami służącymi eliminowaniu potencjalnych konfliktów interesów i ograniczaniu ryzyka dyskryminującego traktowania tych innych CDPW i ich uczestników.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. CDPW utrzymuje i stosuje skuteczne, określone w formie pisemnej uzgodnienia organizacyjno-administracyjne służące identyfikowaniu wszelkich potencjalnych wewnętrznych konfliktów interesów i zarządzania tymi konfliktami, pomiędzy jego uczestnikami lub ich klientami a samym CDPW, w tym:

- a) kierownictwem CDPW;
- b) pracownikami CDPW;
- c) członkami organu zarządzającego CDPW;
- d) każdą osobą sprawującą bezpośrednią lub pośrednią kontrolę nad CDPW;
- e) każdą osobą mającą bliskie powiązania z dowolną z osób wymienionych w lit. a), b) i c); oraz
- f) każdą osobą mającą bliskie powiązania z samym CDPW.

CDPW utrzymuje odpowiednie procedury rozstrzygnięcia konfliktów interesów i stosuje je w przypadku wystąpienia takich konfliktów.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. EUNB opracowuje, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i z członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu doprecyzowania zasad i procedur, o których mowa w ust. 2 akapit drugi.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

15) w art. 27 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Do celów niniejszego artykułu niezależny członek organu zarządzającego oznacza członka organu zarządzającego, który nie pozostaje w żadnych relacjach gospodarczych, rodzinnych ani w innych relacjach prowadzących do konfliktu interesów w odniesieniu do danego CDPW lub jego akcjonariuszy posiadających pakiet kontrolny, jego kierownictwa lub jego uczestników, i który nie pozostawał w takich relacjach w okresie pięciu lat poprzedzających jego członkostwo w organie zarządzającym.”;

b) ust. 6, 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„6. Właściwy organ udziela zezwolenia CDPW tylko wtedy, gdy organowi temu zostaną przedstawione dane dotyczące tożsamości akcjonariuszy lub udziałowców, bezpośrednich lub pośrednich, osób fizycznych lub prawnych, posiadających znaczące pakiety akcji w tym CDPW, a także dane na temat wielkości takich pakietów.

7. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia CDPW w przypadku, gdy nie jest przekonany o odpowiedniości akcjonariuszy lub udziałowców posiadających znaczące pakiety akcji w CDPW, uwzględniając potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania.

8. W przypadku bliskich powiązań między CDPW a innymi osobami fizycznymi lub prawnymi właściwy organ udziela zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie uniemożliwiają skutecznego wykonywania funkcji nadzorczych właściwego organu.

9. W przypadku gdy osoby, o których mowa w ust. 6, wywierają wpływ, który może być niekorzystny dla prawidłowego i ostrożnego zarządzania CDPW, właściwy organ podejmuje odpowiednie kroki służące ustaniu tej sytuacji, które mogą obejmować cofnięcie zezwolenia dla danego CDPW.

10. Właściwy organ odmawia udzielenia zezwolenia, gdy skuteczne wykonywanie jego funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do jednej osoby fizycznej lub prawnej bądź większej liczby tych osób, z którymi CDPW posiada bliskie powiązania, bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu takich przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

11. CDPW niezwłocznie:

a) przekazuje właściwemu organowi informacje na temat struktury własnościowej CDPW, a w szczególności na temat tożsamości i wielkości udziałów wszelkich osób posiadających znaczące pakiety akcji w CDPW;

b) podaje do wiadomości publicznej:

(i) informacje przekazane właściwemu organowi na mocy lit. a); oraz

(ii) informacje o przeniesieniu praw własności, czego skutkiem jest zmiana w kontroli nad CDPW.”;

16) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Przekazywanie informacji właściwym organom

1. CDPW powiadamia swój właściwy organ o wszelkich zmianach w zakresie zarządzania i przekazuje temu organowi wszelkie informacje niezbędne do dokonania oceny, czy spełnia ono warunki przewidziane w art. 27 ust. 1–5.

W przypadku gdy postępowanie członka organu zarządzającego może niekorzystnie wpływać na prawidłowe i ostrożne zarządzanie CDPW, właściwy organ podejmuje odpowiednie środki, które mogą obejmować usunięcie tego członka z organu zarządzającego.

2. Każda osoba fizyczna lub prawna - lub większa liczba takich osób działających w porozumieniu - (zwana dalej „potencjalnym nabywcą”), która postanowiła nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji w CDPW lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki posiadany znaczny pakiet akcji w CDPW, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie lub przekroczy 10 %, 20 %, 30 % bądź 50 % lub co spowodowałoby, że CDPW stałby się jednostką zależną takich osób (zwane dalej „planowanym nabyciem”), uprzednio powiadamia o tym fakcie na piśmie organ właściwy dla tego CDPW, wskazując wielkość tego pakietu, oraz przekazuje odpowiednie informacje, o których mowa w art. 27b ust. 4.

Każda osoba fizyczna lub prawna, która postanowiła zbyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczący pakiet akcji w CDPW (zwana dalej „potencjalnym zbywcą”), uprzednio powiadamia na piśmie właściwy organ o tym fakcie, wskazując wielkość tego pakietu. Osoba taka powiadamia również właściwy organ w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znaczącego pakietu akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadłby wówczas poniżej poziomu 10 %, 20 %, 30 % bądź 50 % lub CDPW przestałby być jednostką zależną tej osoby.

3. Niezwłocznie, a najpóźniej w ciągu dwóch dni roboczych po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w ust. 2, oraz informacji, o których mowa w ust. 4, właściwy organ potwierdza na piśmie otrzymanie powiadomienia i informacji potencjalnemu nabywcy lub potencjalnemu zbywcy.

Właściwy organ ma maksymalnie 60 dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia otrzymania powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenie do powiadomienia jest wymagane na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 27b ust. 4 (zwane dalej „okresem oceny”), na przeprowadzenie oceny, o której mowa w art. 27b ust. 1 (zwanej dalej „oceną”).

W chwili potwierdzenia otrzymania właściwy organ informuje potencjalnego nabywcę lub potencjalnego zbywcę o terminie, w którym upływa okres oceny.

4. Podczas okresu oceny, lecz nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwy organ może zwrócić się o dalsze informacje niezbędne do zakończenia oceny. Wniosek ten przekazuje się na piśmie z wyszczególnieniem dodatkowych wymaganych informacji.

Bieg okresu oceny zostaje zawieszony na okres od dnia przekazania wniosku o informacje przez właściwy organ do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Okres zawieszenia nie może przekroczyć 20 dni roboczych. Właściwy organ może wystosowywać według własnego uznania dalsze wnioski o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak wnioski te nie powodują zawieszenia biegu okresu oceny.

5. Właściwy organ może przedłużyć okres zawieszenia, o którym mowa w ust. 4 akapit drugi, do maksymalnie 30 dni roboczych, jeżeli siedziba potencjalnego nabywcy znajduje się poza Unią lub jeżeli kontrolę regulacyjną nad potencjalnym nabywcą sprawuje organ spoza Unii lub gdy potencjalny nabywca jest osobą fizyczną lub prawną niepodlegającą nadzorowi na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzenia (UE) nr 648/2012 lub dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE (*), 2009/138/WE (**), 2011/61/UE (***), 2013/36/UE lub 2014/65/UE.

6. Jeżeli po zakończeniu oceny właściwy organ postanawia wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia, informuje o tym potencjalnego nabywcę na piśmie w ciągu dwóch dni roboczych, ale przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Zgodnie z prawym krajowym odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może zostać udostępnione publicznie na wniosek potencjalnego nabywcy. Właściwy organ może jednak ujawnić to uzasadnienie również w przypadku braku wniosku potencjalnego nabywcy, jeżeli tak przewidziano w prawie krajowym.

7. Jeżeli przed upływem okresu oceny właściwy organ nie wyrazi sprzeciwu wobec planowanego nabycia, uznaje się, że planowane nabycie zostało zatwierdzone.

8. Właściwy organ może ustalić maksymalny termin sfinalizowania planowanego nabycia oraz w stosownych przypadkach przedłużyć ten termin.

9. Państwa członkowskie nie ustanawiają bardziej restrykcyjnych wymogów w odniesieniu do powiadomienia właściwego organu i zatwierdzenia przez niego bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału niż wymogi określone w niniejszym rozporządzeniu.

Artykuł 27b

Ocena

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 27a ust. 2 oraz informacji, o których mowa w art. 27a ust. 4, właściwy organ, dla zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania CDPW, w którym ma nastąpić nabycie, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na ten CDPW, ocenia odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz stabilność finansową planowanego nabycia w oparciu o wszystkie poniższe elementy:

- a) reputację i kondycję finansową potencjalnego nabywcy;
- b) reputację, wiedzę, umiejętności i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością CDPW w wyniku planowanego nabycia;
- c) zdolność CDPW do przestrzegania, aktualnie i w przyszłości, niniejszego rozporządzenia;
- d) istnienie uzasadnionych podstaw, by podejrzewać, że w związku z planowanym nabyciem dokonuje się, dokonano, usiłuje się lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy (UE) 2015/849 lub że planowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

W ramach oceny kondycji finansowej potencjalnego nabywcy właściwy organ poświęca szczególną uwagę rodzajowi prowadzonej i planowanej działalności w CDPW, w którym ma nastąpić nabycie.

W ramach oceny zdolności CDPW do przestrzegania niniejszego rozporządzenia właściwy organ poświęca szczególną uwagę temu, czy grupa, w skład której wejdzie CDPW, posiada strukturę umożliwiającą sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami i ustalenie podziału odpowiedzialności pomiędzy tymi organami.

2. Właściwe organy mogą wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje dostarczone przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.

3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietu, jaki ma zostać nabyty, ani nie zezwalają swoim właściwym organom na analizowanie planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.

4. Państwa członkowskie publicznie udostępniają wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny i które są przekazywane właściwym organom w chwili dokonywania powiadomienia, o którym mowa w art. 27a ust. 2. Zakres wymaganych informacji jest proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.

5. Niezależnie od przepisów art. 27a ust. 2–5, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienia o dwóch lub więcej planach nabycia lub zwiększenia znaczących pakietów akcji w tym samym CDPW, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób niedyskryminujący.

6. Właściwe organy bez zbędnej zwłoki udostępniają sobie wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla przeprowadzenia oceny. Właściwe organy przekazują sobie na wniosek wszelkie istotne informacje, a wszelkie niezbędne informacje przekazują z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który udzielił zezwolenia CDPW, w którym ma nastąpić planowane nabycie, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za potencjalnego nabywcę.

7. EUNGiPW wydaje, w ścisłej współpracy z EUNB, wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 dotyczące oceny odpowiedniości każdej osoby, która będzie kierować działalnością CDPW, a także dotyczące zasad proceduralnych i kryteriów oceny stosowanych w ramach oceny ostrożnościowej przypadków bezpośredniego lub pośredniego nabycia lub zwiększenia udziałów w CDPW.

Artykuł 27c

Odstępstwo dla CDPW świadczących bankowe usługi pomocnicze

Art. 27a i 27b nie mają zastosowania do CDPW, które uzyskały zezwolenie zgodnie z art. 54 ust. 3 i są objęte dyrektywą 2013/36/UE.

- (*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) (Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32).
- (**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).
- (***) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/61/UE z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmiany dyrektyw 2003/41/WE i 2009/65/WE oraz rozporządzeń (WE) nr 1060/2009 i (UE) nr 1095/2010 (Dz.U. L 174 z 1.7.2011, s. 1).;

17) art. 28 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Komitety użytkowników doradzają organowi zarządzającemu w sprawie najważniejszych uzgodnień, które mają wpływ na ich członków, w tym w sprawie kryteriów dopuszczania emitentów lub uczestników do ich odpowiednich systemów rozrachunku papierów wartościowych oraz w sprawie poziomu usług. Poziom usług obejmuje wybór ustalenia dotyczącego rozliczeń i rozrachunków, struktury operacyjnej CDPW, zakresu rozliczanych lub rejestrowanych produktów, wykorzystanie technologii do celów operacji CDPW oraz odpowiednie procedury.”;

18) w art. 29 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. CDPW wymaga, by emitenci uzyskali i przekazali mu ważny identyfikator podmiotu prawnego (LEI).”;

19) art. 36 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 36

Przepisy ogólne

Dla każdego prowadzonego przez siebie systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW posiada odpowiednie zasady i procedury, w tym solidne praktyki i środki kontrolne w zakresie rachunkowości, przyczyniające się do zapewnienia integralności emisji papierów wartościowych, minimalizacji ryzyk związanych z przechowywaniem i rozrachunkiem transakcji na papierach wartościowych oraz zarządzania tymi ryzykami.”;

20) art. 40 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli przeprowadzanie rozrachunku przez rachunki w banku centralnym zgodnie z ust. 1 nie jest wykonalne ani możliwe, CDPW może oferować rozrachunek płatności pieniężnych dokonywanych w ramach wszystkich lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej, za pośrednictwem CDPW posiadającego zezwolenie na świadczenie usług wymienionych w sekcji C załącznika, niezależnie od tego, czy należy on do tej samej grupy przedsiębiorstw ostatecznie kontrolowanych przez tę samą jednostkę dominującą, lub przez swoje własne rachunki. Jeżeli CDPW oferuje rozrachunek takich płatności pieniężnych przez rachunki otworzone w instytucji kredytowej, przez swoje własne rachunki lub przez rachunki innego CDPW, stosuje się przy tym do przepisów tytułu IV.”;

21) w art. 47 uchyla się ust. 2;

22) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 47a

Odroczony rozrachunek netto

1. CDPW, które stosują odroczony rozrachunek netto, określają zasady i procedury mające zastosowanie do tego mechanizmu i do rozrachunku należności i zobowiązań netto uczestników.

2. CDPW, które stosują odroczony rozrachunek netto, mierzą i monitorują ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności wynikające z tego mechanizmu oraz zarządzają takimi ryzykami i sporządzają sprawozdania na temat takich ryzyk.

3. EUNGiPW, w ścisłej współpracy z EUNB i członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia szczegółów dotyczących mierzenia i monitorowania przez CDPW ryzyka kredytowego i ryzyka utraty płynności w związku z odroczonym rozrachunkiem netto oraz zarządzania przez CDWP takimi ryzykami i sporządzania przez niego sprawozdań na temat takich ryzyk.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia w drodze przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

23) w art. 49 ust. 1 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Bez uszczerbku dla prawa emitenta, o którym mowa w akapicie pierwszym, przepisy prawa spółek lub podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których dane papiery wartościowe zostały ustanowione, nadal mają zastosowanie. Przepisy prawa spółek lub podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których zostały ustanowione papiery wartościowe, oznaczają:

- a) przepisy prawa spółek lub podobne przepisy państwa członkowskiego, w którym emitent jest zarejestrowany; oraz
- b) właściwe przepisy prawa spółek lub podobne przepisy państwa członkowskiego, na mocy których emituje się papiery wartościowe.

Państwa członkowskie sporządzają wykaz swoich kluczowych odpowiednich przepisów prawa spółek lub podobnych przepisów, o których mowa w akapicie drugim. Właściwe organy przekazują ten wykaz EUNGiPW do dnia 17 stycznia 2025 r. EUNGiPW publikuje ten wykaz do dnia 17 lutego 2025 r. Państwa członkowskie w regularnych odstępach czasu i co najmniej raz na dwa lata aktualizują ten wykaz. Państwa członkowskie przekazują EUNGiPW zaktualizowany wykaz w tych regularnych odstępach czasu. EUNGiPW publikuje taki zaktualizowany wykaz.”;

24) art. 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Po złożeniu przez CDPW wniosku o dostęp do innego CDPW na podstawie art. 50 i 51, CDPW będący adresem niezwłocznie rozpatruje wniosek i w terminie trzech miesięcy udziela odpowiedzi CDPW będącemu wnioskodawcą. Jeżeli CDPW będący adresem zgadza się na wniosek, połączenie CDPW jest realizowane w rozsądnym terminie nieprzekraczającym 12 miesięcy.”;

25) w art. 54 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. CDPW, który zamierza dokonywać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swoich systemów rozrachunku papierów wartościowych przez własne rachunki zgodnie z art. 40 ust. 2 lub który zamierza świadczyć dowolne bankowe usługi pomocnicze, o których mowa w ust. 1, uzyskuje zezwolenie na prowadzenie tych działań na warunkach określonych w ust. 3, 6, 7, 8 i 9a niniejszego artykułu.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. CDPW, który zamierza dokonywać rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych przez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych lub w CDPW zgodnie z art. 40 ust. 2 uzyskuje zezwolenie – na warunkach określonych w ust. 3–9a niniejszego artykułu – na wyznaczenie w tym celu co najmniej jednego z poniższych podmiotów:

- a) instytucji kredytowych, które posiadają zezwolenie zgodnie z art. 8 dyrektywy 2013/36/UE; lub
- b) CDPW, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.

Z zezwolenia na wyznaczenie instytucji kredytowych lub CDPW zgodnie z akapitem pierwszym korzysta się wyłącznie w odniesieniu do bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemów rozrachunku papierów wartościowych CDPW, który chce skorzystać z bankowych usług pomocniczych; zezwolenie to nie dotyczy prowadzenia jakichkolwiek innych działań.

Instytucje kredytowe i CDPW, które posiadają zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych zgodnie z akapitem pierwszym, są uznawane za agentów rozrachunkowych.”;

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli spełnione są wszystkie poniższe warunki, CDPW może uzyskać zezwolenie na wyznaczenie instytucji kredytowej do celów świadczenia bankowych usług pomocniczych na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemów rozrachunku papierów wartościowych tego CDPW na podstawie ust. 2a lit. a):

- a) instytucja kredytowa spełnia wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3 i 4 oraz wymogi w zakresie nadzoru określone w art. 60;
- b) instytucja kredytowa sama nie świadczy żadnych usług podstawowych, o których mowa w sekcji A załącznika;
- c) z zezwolenia na mocy art. 8 dyrektywy 2013/36/UE korzysta się wyłącznie do celów świadczenia bankowych usług pomocniczych, o których mowa w sekcji C załącznika, na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemu rozrachunku papierów wartościowych CDPW, który chce skorzystać z bankowych usług pomocniczych; zezwolenie to nie dotyczy prowadzenia jakichkolwiek innych działań;
- d) instytucja kredytowa podlega dodatkowemu wymogowi kapitałowemu, który odzwierciedla ryzyka, w tym ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności, wynikające z udzielania kredytu śróddziennego m.in. uczestnikom systemu rozrachunku papierów wartościowych lub innym użytkownikom usług CDPW;
- e) instytucja kredytowa informuje właściwy organ co najmniej raz w miesiącu o zakresie śróddziennego ryzyka utraty płynności i zarządzania nim, zgodnie z art. 59 ust. 4 lit. j) niniejszego rozporządzenia, a raz w roku podaje takie informacje do wiadomości publicznej w ramach publicznego ujawniania informacji zgodnie z przepisami części ósmej rozporządzenia (UE) nr 575/2013; oraz
- f) instytucja kredytowa przedstawiła właściwemu organowi odpowiedni plan naprawy zapewniający ciągłość jej najważniejszych operacji, w tym również w sytuacjach, gdy ryzyko utraty płynności lub ryzyko kredytowe powstają w wyniku świadczenia bankowych usług pomocniczych w ramach odrębnego podmiotu prawnego.”;

d) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy CDPW, który chce wyznaczyć instytucję kredytową lub CDPW zgodnie z ust. 2a na potrzeby rozrachunku płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części swojego systemu rozrachunku papierów wartościowych, taki rozrachunek płatności pieniężnych nie może być prowadzony w walucie państwa, w którym ma siedzibę CDPW dokonujący wyznaczenia.”;

e) ust. 5, 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„5. Ust. 4 nie ma zastosowania do instytucji kredytowych, o których mowa w ust. 2a lit. a), a ust. 4a nie ma zastosowania do instytucji kredytowych i CDPW, o których mowa w ust. 2a, oferujących rozrachunek płatności pieniężnych w odniesieniu do całości lub części systemów rozrachunku papierów wartościowych danego CDPW, jeżeli całkowita wartość takiego rozrachunku pieniężnego dokonywanego przez rachunki otwarte w tych instytucjach kredytowych i CDPW, stosownie do przypadku, obliczona w okresie jednego roku nie przekracza progu określonego zgodnie z ust. 9.

Właściwy organ co najmniej raz w roku monitoruje przestrzeganie progu, o którym mowa w akapicie pierwszym. Właściwy organ przekazuje EUNGiPW i EUNB swoje ustalenia wraz z danymi bazowymi. Właściwy organ przekazuje też swoje ustalenia członkom ESBC. Bez uszczerbku dla art. 40 ust. 1, w przypadku gdy właściwy organ stwierdzi, że próg został przekroczony, nakłada na dany CDPW wymóg ubiegania się o zezwolenie zgodnie z ust. 2. Dany CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy.

6. W przypadku gdy właściwy organ uważa, że ekspozycja jednej instytucji kredytowej na koncentrację ryzyk, o których mowa w art. 59 ust. 3 i 4, nie została w wystarczającym stopniu ograniczona, może on nałożyć na CDPW wymóg wyznaczenia więcej niż jednej instytucji kredytowej lub więcej niż jednego CDPW, o którym mowa w ust. 2a, lub wyznaczenia instytucji kredytowej lub CDPW, o którym mowa w ust. 2a, które będą dodatkowe w stosunku do samodzielnego świadczenia usług zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu.

7. CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie dowolnych rodzajów bankowych usług pomocniczych, oraz instytucja kredytowa wyznaczona zgodnie z ust. 2a lit. a) muszą przez cały czas spełniać warunki wymagane dla uzyskania zezwolenia na mocy niniejszego rozporządzenia oraz niezwłocznie informują właściwe organy o wszelkich istotnych zmianach mających wpływ na warunki zezwolenia.”;

f) ust. 8 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„8. EUNB opracowuje, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i członkami ESBC, projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia dodatkowego wymogu kapitałowego opartego na ryzyku, o którym to wymogu mowa w ust. 3 lit. d) i ust. 4 lit. d).”;

g) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„9. EUNB, w ścisłej współpracy z członkami ESBC i EUNGiPW, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia progu, o którym mowa w ust. 5, oraz wszelkich towarzyszących im odpowiednich wymogów w zakresie zarządzania ryzykiem i wymogów ostrożnościowych w celu ograniczenia ryzyk związanych z wyznaczeniem instytucji kredytowych zgodnie z ust. 2a. Przy opracowywaniu tych standardów EUNB bierze pod uwagę następujące elementy:

- a) wpływ na stabilność rynkową, jaki może wywierać zmiana profilu ryzyka CDPW i ich uczestników, w tym znaczenie systemowe CDPW w kontekście funkcjonowania rynków papierów wartościowych;
- b) wpływ na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności dla CDPW, na wyznaczone instytucje kredytowe i na uczestników CDPW wynikający z rozrachunku płatności pieniężnych dokonanego przez rachunki otwarte w instytucjach kredytowych, które nie są objęte ust. 4;
- c) możliwość dokonania przez CDPW rozrachunku płatności pieniężnych w kilku walutach;
- d) konieczność unikania zarówno niezamierzonego przechodzenia z rozrachunku w pieniądzu banku centralnego na rozrachunek w pieniądzu banku komercyjnego, jak i czynników zniechęcających CDPW do podejmowania starań, by rozrachunku dokonywać w pieniądzu banku centralnego; oraz
- e) konieczność zapewnienia równych warunków działania CDPW w Unii.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”;

26) w art. 55 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. CDPW składa wniosek o udzielenie zezwolenia na wyznaczenie instytucji kredytowej lub CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych lub na samodzielne świadczenie dowolnych bankowych usług pomocniczych, zgodnie z wymogami art. 54 do właściwego organu państwa członkowskiego pochodzenia.

2. Wniosek ten zawiera wszystkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi stwierdzenie, że dany CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, ustanowiły, na dzień udzielenia zezwolenia, wszystkie mechanizmy niezbędne do wywiązania się z ich obowiązków wynikających z niniejszego rozporządzenia. Wniosek zawiera plan operacji określający planowane bankowe usługi pomocnicze, strukturę organizacyjną relacji pomiędzy CDPW i, w stosownych przypadkach, wyznaczonymi instytucjami kredytowymi lub CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, oraz opis, w jaki sposób ten CDPW lub, w stosownych przypadkach, wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, zamierzają spełnić wymogi ostrożnościowe określone w art. 59 ust. 1, 3, 4 i 4a oraz pozostałe warunki określone w art. 54.”;

b) w ust. 5 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:

„Organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wydają uzasadnioną opinię na temat zezwolenia w terminie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w tym ustępie. W przypadku gdy organ nie przedstawi w tym terminie opinii, uznaje się, że wydał on pozytywną opinię.

W przypadku gdy organ, o którym mowa w ust. 4 lit. a)–e), wyda negatywną uzasadnioną opinię, właściwy organ, który zamierza udzielić zezwolenia, w terminie jednego miesiąca od otrzymania negatywnej opinii przedstawia organom, o których mowa w ust. 4 lit. a) – e), argumenty odnoszące się do tej negatywnej opinii.

W przypadku gdy w ciągu jednego miesiąca po przedstawieniu tych argumentów którykolwiek z organów, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), wyda negatywną opinię, a właściwy organ zamierza jednak udzielić zezwolenia, dowolny z organów, który wydał negatywną opinię, może skierować sprawę do EUNGI^{IPW} w celu uzyskania pomocy na mocy art. 31 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.”;

(ii) dodaje się akapit w brzmieniu:

„Właściwy organ bez zbędnej zwłoki informuje organy, o których mowa w ust. 4 lit. a)–e), o wynikach procesu udzielania zezwolenia, w tym o wszelkich działaniach naprawczych.”;

27) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. c), d) i e) otrzymują brzmienie:

„c) utrzymują wystarczające kwalifikujące się zasoby płynne we wszystkich stosownych walutach do celów terminowego świadczenia usług rozrachunkowych z uwzględnieniem szerokiej gamy potencjalnych scenariuszy warunków skrajnych, w tym ryzyka utraty płynności spowodowanego niewywiązaniem się z zobowiązania przez co najmniej dwóch uczestników, w tym ich jednostki dominujące i jednostki zależne, wobec których mają swoje największe ekspozycje;

d) ograniczają odpowiednie ryzyka utraty płynności za pomocą kwalifikujących się zasobów płynnych w każdej stosownej walucie, takich jak środki pieniężne w banku centralnym emisji i w innych instytucjach finansowych mających zdolność kredytową, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne uzgodnienia oraz wysoce płynne zabezpieczenia lub inwestycje, które są łatwo dostępne i zamiennie na środki pieniężne, o wcześniej określonych i wysoce wiarygodnych ustaleniach dotyczących finansowania, nawet w skrajnych, lecz prawdopodobnych warunkach rynkowych, oraz identyfikują, mierzą i monitorują swoje ryzyko utraty płynności pochodzące z rozmaitych instytucji finansowych, z których korzystają do celów zarządzania swoimi ryzykami utraty płynności;

e) w przypadku gdy stosowane są wcześniej określone i wysoce wiarygodne ustalenia dotyczące finansowania, zatwierdzone linie kredytowe lub podobne ustalenia, na dostawców płynności wybierają wyłącznie instytucje finansowe mające zdolność kredytową; ustanawiają i stosują odpowiednie limity koncentracji dla każdego z odpowiednich dostawców płynności, w tym swojej jednostki dominującej i jednostek zależnych; ”;

(ii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) dysponują wcześniej określonymi i wysoce wiarygodnymi ustaleniami służącymi zapewnieniu możliwości terminowej zamiany zabezpieczenia otrzymanego od swojego klienta niewywiązującego się z zobowiązania na środki pieniężne, a w przypadku stosowania niezatwierdzonych uzgodnień wykazują, że wszelkie związane z tym potencjalne ryzyko zostało zidentyfikowane i ograniczone;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy CDPW zamierza świadczyć bankowe usługi pomocnicze na rzecz innych CDPW na podstawie art. 54 ust. 2a akapit pierwszy lit. b), musi on dysponować jasnymi zasadami i procedurami, by eliminować potencjalne ryzyko kredytowe, ryzyko utraty płynności i ryzyko koncentracji wynikające ze świadczenia tych usług.”;

- c) ust. 5 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„5. EUNB, w ścisłej współpracy z EUNGiPW i z członkami ESBC, opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego doprecyzowania ram i narzędzi służących monitorowaniu i mierzeniu ryzyka kredytowego oraz ryzyka utraty płynności, w tym ryzyk pojawiających się w trybie śróddziennym, o których mowa w ust. 3 i 4, oraz zarządzaniu tymi ryzykami, sporządzaniu sprawozdań na ich temat i podawaniu ich do publicznej wiadomości, a także w celu dalszego doprecyzowania zasad i procedur, o których mowa w ust. 4a. Te projekty regulacyjnych standardów technicznych dostosowuje się w stosownych przypadkach do regulacyjnych standardów technicznych przyjętych zgodnie z art. 46 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 648/2012.

EUNB przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.”;

- 28) w art. 60 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Właściwe organy, o których mowa w akapicie pierwszym, regularnie, a co najmniej raz na dwa lata, oceniają, czy wyznaczona instytucja kredytowa lub wyznaczony CDPW, który posiada zezwolenie na świadczenie bankowych usług pomocniczych, spełniają wymogi art. 59, i odpowiednio informują organ właściwy dla CDPW, który następnie informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegium, o którym mowa w art. 24a, o wynikach – w tym o wszelkich działaniach naprawczych lub karach – nadzoru prowadzonego przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

- b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

- (i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CPDW – po przeprowadzeniu konsultacji z właściwymi organami, o których mowa w ust. 1, i odpowiednimi organami – dokonuje co najmniej raz na dwa lata przeglądu i oceny następujących elementów:”;

- (ii) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy dla CDPW regularnie i co najmniej raz na dwa lata, informuje organy, o których mowa w art. 55 ust. 4, oraz – w stosownych przypadkach – kolegium, o którym mowa w art. 24a, o wynikach – w tym o wszelkich działaniach naprawczych lub karach – przeglądu i oceny dokonywanych przez siebie na mocy niniejszego ustępu.”;

- 29) w art. 67 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 2 ust. 2, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 17 września 2014 r.”;

- b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 5 i 9, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 16 stycznia 2024 r.”;

- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 5 i 9, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.”;

- d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 2 ust. 2 i art. 7 ust. 5 i 9 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie trzech miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o trzy miesiące.”;

30) w art. 68 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 w związku z jego art. 5.”;

31) w art. 69 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisy krajowe dotyczące udzielania zezwoleń CDPW mają nadal zastosowanie aż do daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie udzielenia CDPW zezwolenia na działalność, w tym w odniesieniu do połączeń operacyjnych CDPW, lub do dnia 17 stycznia 2025 r., w zależności od tego, która z nich jest wcześniejsza”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„4a. Przepisy krajowe dotyczące uznawania CDPW z państw trzecich mają nadal zastosowanie aż do daty podjęcia na mocy niniejszego rozporządzenia decyzji w sprawie uznania CDPW z państw trzecich i ich działalności lub do dnia 17 stycznia 2027 r. w zależności od tego, która z tych dat jest wcześniejsza.

CDPW z państwa trzeciego świadczący usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa krajowego dotyczącymi uznawania CDPW z państw trzecich, powiadamia o tym EUNGiPW w terminie dwóch lat od dnia 16 stycznia 2024 r.

EUNGiPW opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, jakie zobowiązany jest przedstawić CDPW z państwa trzeciego EUNGiPW w powiadomieniu, o którym mowa w akapicie drugim. Informacje takie ograniczają się do tego, co jest absolutnie niezbędne, i zawierają – w stosownych przypadkach i jeżeli informacje te są dostępne:

- a) liczbę uczestników, na rzecz których CDPW z państwa trzeciego świadczy lub zamierza świadczyć usługi, o których mowa w akapicie drugim;
- b) kategorie instrumentów finansowych, w odniesieniu do których CDPW z państwa trzeciego świadczy takie usługi; oraz
- c) całkowity wolumen i wartość takich instrumentów finansowych.

EUNGiPW przedstawi Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 17 stycznia 2025 r.

Komisja jest uprawniona do uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez przyjęcie regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1095/2010.

4b. CDPW z państwa trzeciego, który świadczył usługę podstawową, o której mowa w sekcji A pkt 3 załącznika, w odniesieniu do instrumentów finansowych ustanowionych na mocy prawa państwa członkowskiego, o których mowa w art. 49 ust. 1 akapit drugi, przed dniem 17 stycznia 2026 r., przekazuje powiadomienie, o którym mowa w art. 25 ust. 2a, do dnia 17 stycznia 2026 r.

4c. W przypadku gdy CDPW złożył kompletny wniosek o uznanie zgodnie z art. 25 ust. 4, 5 i 6 przed dniem 16 stycznia 2024 r., ale EUNGiPW nie wydał do tego dnia decyzji zgodnie z art. 25 ust. 6, przepisy prawa krajowego dotyczące uznawania CDPW nadal mają zastosowanie do czasu wydania decyzji przez EUNGiPW.”;

c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„6. Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 7 ust. 14 w zakresie mającym zastosowanie przed dniem 16 stycznia 2024 r. mają nadal zastosowanie aż do daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 7 ust. 5.

Akty delegowane przyjęte na podstawie art. 7 ust. 15 lit. a i b), w zakresie mającym zastosowanie przed dniem 16 stycznia 2024 r., mają nadal zastosowanie aż do daty rozpoczęcia stosowania aktu delegowanego przyjętego na podstawie art. 7 ust. 10.

7. Właściwe organy ustanawiają kolegia na podstawie art. 24a w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie regulacyjnych standardów technicznych przyjętych na mocy art. 24a ust. 13.

8. CDPW, który, w innym państwie członkowskim, świadczył usługi podstawowe, o których mowa w sekcji A pkt 1 i 2 załącznika, lub który utworzył oddział zgodnie z art. 23 w zakresie mającym zastosowanie przed dniem 16 stycznia 2024 r., podlega procedurze określonej w art. 23 ust. 3–6 wyłącznie w odniesieniu do:

- a) utworzenia nowego oddziału;
- b) zmiany zakresu tych usług.”;

32) uchyla się art. 72;

33) w art. 74 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) formuła wprowadzająca otrzymuje brzmienie:

„1. EUNGiPW, we współpracy z EUNB i właściwymi organami i odpowiednimi organami, składa Komisji sprawozdania zawierające oceny tendencji, potencjalnych ryzyk i słabych punktów, a w razie potrzeby także zalecenia dotyczące działań zapobiegawczych lub naprawczych na rynkach usług objętych niniejszym rozporządzeniem. Sprawozdania te zawierają ocenę następujących elementów.”;

(ii) lit. a), b) i c) otrzymują brzmienie:

„a) efektywności rozrachunku dla operacji krajowych i transgranicznych w każdym państwie członkowskim, z uwzględnieniem co najmniej następujących elementów:

- (i) liczba i wolumen przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku oraz zmiany w tym zakresie;
- (ii) wpływ kar pieniężnych na przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do poszczególnych instrumentów;
- (iii) czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku i główne ich czynniki;
- (iv) kategorie instrumentów finansowych i rynków, na których odnotowuje się najwyższe wskaźniki nieprzeprowadzenia rozrachunku;
- (v) międzynarodowe porównanie wskaźników nieprzeprowadzenia rozrachunku;
- (vi) wysokość kar pieniężnych, o których mowa w art. 7;
- (vii) w stosownych przypadkach, liczba i wolumen transakcji zakupu obowiązkowego na otwartym rynku, o których mowa w art. 7a;
- (viii) wszelkie środki podjęte przez właściwe organy, aby zaradzić sytuacjom, w których efektywność rozrachunku CDPW w okresie sześciu miesięcy jest znacznie niższa niż średnie poziomy efektywności rozrachunku odnotowane na rynku Unii;

aa) poziomów efektywności rozrachunku w porównaniu z sytuacją na głównych rynkach kapitałowych państw trzecich, a także pod względem instrumentów będących przedmiotem obrotu i pod względem rodzajów transakcji realizowanych na takich rynkach;

b) adekwatności kar pieniężnych za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku, w szczególności potrzeba zwiększenia elastyczności, w odniesieniu do tych kar za przypadki nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do nie płynnych instrumentów finansowych;

c) liczby i wolumenu transakcji, których rozrachunek przeprowadza się poza systemami rozrachunku papierów wartościowych prowadzonymi przez CDPW, oraz zmian w tym zakresie w miarę wpływu czasu, w tym porównania z liczbą i wolumenem transakcji, których rozrachunek przeprowadza się w systemach rozrachunku papierów wartościowych prowadzonych przez CDPW, w oparciu o informacje otrzymane na mocy art. 9 i wszelkie inne istotne informacje, a także ocenę wpływu tych zmian na konkurencję na rynku rozrachunku i wszelkich potencjalnych ryzyk dla stabilności finansowej wynikających z rozrachunku zinternalizowanego.”;

(iii) dodaje się literę w brzmieniu:

„l) postępowania w przypadku powiadomień przekazanych zgodnie z art. 25 ust. 2a.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji w następujący sposób:

- a) raz na dwa lata, w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. a), aa), b), c), i) oraz l);
- b) raz na trzy lata, w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. d) i f);

- c) co najmniej raz na trzy lata, oraz w każdym razie w ciągu sześciu miesięcy od dokonania wzajemnej oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 24, w przypadku sprawozdania, o którym mowa w ust. 1 lit. g);
- d) na wniosek Komisji, w przypadku sprawozdań, o których mowa w ust. 1 lit. e), h), j) i k);

Sprawozdania, o których mowa w ust. 1, przekazuje się Komisji do dnia 30 kwietnia odpowiedniego roku ustalonego zgodnie z częstotliwością określoną w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.”;

- c) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3. Do dnia 17 stycznia 2025 r., a następnie raz na dwa lata EUNGiPW, w ścisłej współpracy z członkami ESBC, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat oceny dotyczącej ewentualnego skrócenia okresu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 zdanie pierwsze (zwanego dalej „cyklem rozrachunku”). Sprawozdanie to zawiera wszystkie następujące elementy:

- a) ocenę adekwatności skrócenia cyklu rozrachunku i potencjalnego wpływu takiego skrócenia na CDPW, systemy obrotu i innych uczestników rynku;
- b) ocenę kosztów i korzyści skrócenia cyklu rozrachunku w Unii, w stosownych przypadkach w podziale na poszczególne instrumenty finansowe i kategorie transakcji;
- c) szczegółowy opis przejścia na krótszy cykl rozrachunku, w stosownych przypadkach w podziale na poszczególne instrumenty finansowe i kategorie transakcji;
- d) przegląd rozwoju sytuacji międzynarodowej w zakresie cykli rozrachunku i ich wpływu na rynki kapitałowe Unii.

4. Na wniosek Komisji EUNGiPW przeprowadza ocenę kosztów i korzyści dotyczącą wprowadzenia procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku. Taka analiza kosztów i korzyści składa się z następujących elementów:

- a) średni czas trwania przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku w odniesieniu do danych instrumentów finansowych lub kategorii transakcji na tych instrumentach, które mogłyby być objęte obowiązkowym zakupem na otwartym rynku;
- b) wpływ wprowadzenia na rynku Unii procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku, w tym ocena przyczyn przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku, które to przypadki mogłyby być objęte obowiązkowymi zakupami na otwartym rynku, oraz analiza skutków objęcia określonych instrumentów finansowych i kategorii transakcji obowiązkowym zakupem na otwartym rynku;
- c) zastosowanie podobnego procesu obowiązkowego zakupu na otwartym rynku na porównywalnych rynkach państw trzecich oraz wpływ na konkurencyjność rynku Unii;
- d) wszelkie wyraźne skutki dla stabilności finansowej w Unii wynikające z przypadków nieprzeprowadzenia rozrachunku;
- e) wszelkie wyraźne skutki dla rozdrobnienia rynków kapitałowych Unii wynikające z rozbieżnych wskaźników efektywności rozrachunku, w tym przyczyny takich rozbieżności i odpowiednie środki mające na celu ich ograniczenie.

5. EUNB, we współpracy z członkami ESBC i EUNGiPW, publikuje roczne sprawozdanie dotyczące tych CDPW, które wyznaczają inne CDPW lub instytucje kredytowe na potrzeby świadczenia bankowych usług pomocniczych. W sprawozdaniu tym uwzględnia się ustalenia dotyczące monitorowania progu przez właściwe organy, o których to ustaleniach mowa w art. 54 ust. 5, oraz wpływ na ryzyko kredytowe i ryzyko utraty płynności dla CDPW świadczących bankowe usługi pomocnicze poniżej tego progu.

6. Do dnia 17 stycznia 2025 r. EUNGiPW, po przeprowadzeniu konsultacji z członkami ESBC, przedstawi Komisji sprawozdanie dotyczące adekwatności zastosowania dodatkowych narzędzi regulacyjnych w celu poprawy efektywności rozrachunku w Unii.

Sprawozdanie to obejmuje co najmniej kształtowanie wielkości transakcji, częściowy rozrachunek transakcji niepoddanych rozrachunkowi oraz korzystanie z programów samokredytowania/pożyczek.

Następnie EUNGiPW, po przeprowadzeniu konsultacji z członkami ESBC, co trzy lata przedstawia sprawozdanie na temat wszelkich potencjalnych dodatkowych narzędzi służących poprawie efektywności rozrachunku w Unii. W razie braku nowych narzędzi EUNGiPW informuje o tym Komisję i nie jest zobowiązany do przedstawienia sprawozdania.

7. Do dnia 17 stycznia 2026 r. EUNB, w ścisłej współpracy z członkami ESBC i EUNGiPW, przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat oceny rezydualnej straty kredytowej związanej z rezydualnymi ekspozycjami kredytowymi, o których mowa w art. 59 ust. 3 lit. g), oraz sposobów zaradzenia tej stracie. Sprawozdanie to zostaje udostępnione publicznie.”;

34) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Przegląd

Do dnia 17 stycznia 2029 r. Komisja dokona przeglądu i przygotuje ogólne sprawozdanie na temat niniejszego rozporządzenia. Komisja w szczególności:

- a) ocenia kwestie, o których mowa w art. 74 ust. 1 lit. a)–l), ustala, czy istnieją istotne przeszkody dla konkurencji w odniesieniu do usług objętych niniejszym rozporządzeniem, które to przeszkody nie są przedmiotem wystarczających działań, a także rozważa ewentualną potrzebę zastosowania dalszych środków w celu:
  - (i) poprawy efektywności rozrachunku;
  - (ii) ograniczenia wpływu ewentualnej upadłości CDPW na podatników;
  - (iii) zaradzenia wszelkim zidentyfikowanym problemom w zakresie konkurencji lub stabilności finansowej wynikającym z rozrachunku zinternalizowanego;
  - (iv) zminimalizowania przeszkód dla rozrachunku transgranicznego;
  - (v) zapewnienia organom odpowiednich uprawnień i informacji na potrzeby monitorowania ryzyka;
- b) ocenia funkcjonowanie ram regulacyjnych i nadzorczych dla unijnych CDPW, w szczególności tych CDPW, których działania mają istotne znaczenie dla funkcjonowania rynków papierów wartościowych i dla ochrony inwestorów w Unii w co najmniej dwóch państwach członkowskich, ze szczególnym uwzględnieniem transgranicznego świadczenia usług, potencjalnych ryzyk dla klientów i uczestników CDPW, ochrony inwestorów oraz stabilności finansowej w Unii;
- c) ocenia funkcjonowanie i zakres unijnych ram regulacyjnych i nadzorczych dla CDPW z państw trzecich, w szczególności nadzór nad takimi CDPW podczas świadczenia usług w Unii, w tym rolę EUNGiPW.

Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wraz z wszelkimi stosownymi wnioskami.”.

Artykuł 2

Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 236/2012

W rozporządzeniu (UE) nr 236/2012 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 15

Procedury zakupu na otwartym rynku

Partner centralny w państwie członkowskim, który świadczy usługi rozliczeniowe w odniesieniu do akcji, zapewnia wprowadzenie procedur, które spełniają wszystkie następujące wymogi:

- a) jeżeli osoba fizyczna lub prawna sprzedająca akcje nie jest w stanie dostarczyć tych akcji do celów rozrachunku w ciągu czterech dni roboczych po wyznaczonym terminie rozrachunku, uruchamiane są automatycznie procedury zakupu tych akcji na otwartym rynku, aby zapewnić ich dostarczenie do celów rozrachunku;

- b) jeżeli procedura zakupu akcji na otwartym rynku w celu ich dostarczenia nie jest możliwa, nabywcy wypłaca się określoną kwotę na podstawie wartości akcji, które miały być dostarczone w terminie dostawy, oraz dodatkową kwotę z tytułu strat poniesionych przez nabywcę w wyniku niedokonania rozrachunku;
- c) osoba fizyczna lub prawna, która nie dokonała rozrachunku, zwraca wszystkie kwoty uiszczone na podstawie lit. a) i b).”.

Artykuł 3

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niemniej jednak następujące punkty w art. 1 mają zastosowanie od dnia 17 stycznia 2026 r.:

- a) pkt 3, w odniesieniu do art. 7 ust. 3 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) nr 909/2014;
- b) pkt 13 lit. a);
- c) pkt 22, w odniesieniu do art. 47a ust. 1 i 2 rozporządzenia (UE) nr 909/2014;
- d) pkt 25 lit. e);
- e) pkt 27 lit. a).

Ponadto, art. 1 pkt 33 lit. a i b) stosuje się od dnia 1 maja 2024 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 13 grudnia 2023 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodnicząca
R. METSOLA

W imieniu Rady
Przewodniczący
P. NAVARRO RÍOS